

Uvideli sme Jeho hviezdu a prišli sme sa Mu poklonit'

63-1216, Tucson, AZ

(WE HAVE SEEN HIS STAR AND HAVE COME TO WORSHIP HIM)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Uvideli sme Jeho hviezdu a prišli sme sa Mu pokloniť

(WE HAVE SEEN HIS STAR AND HAVE COME TO WORSHIP HIM)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham 16.12.1963 v Tucson, AZ

¹ Považujem to za veľké privilégium, že som dnes večer tu na tomto príjemnom zhromaždení kresťanských ľudí, a že mám tú príležitosť hovoriť vám o našom požehnanom Pánovi Ježišovi, pre ktorého sme tu všetci, aby sme si Ho uctili.

² Je pekné byť s bratom Tonym a bratom Williamsom, dvoma prezidentmi tejto kapituly v Tucsone a tiež vo Phoenixe. Mali sme tam minulú sobotu ráno zhromaždenie, a istotne to bol chválebný čas tam v Ramada Inn. A očakávame, že tam budeme mať skvelý čas od devätnásteho tohto mesiaca, kedy budem mať to privilégium ísť tam na predĺženú bohoslužbu. Myslím, že mám štyri večery, počnúc od devätnásteho. A myslím, že tá medzinárodná konferencia obchodníkov sa začína dvadsiateho druhého, dvadsiateho tretieho. Budem tam do dvadsiateho druhého a potom mám jeden alebo dva večery, myslím, na tej konferencii. A tak toto je pre mňa veľké privilégium, že mám tú príležitosť zhromaždiť sa s kresťanmi z rôznych častí krajiny, aby som vyjadril svoje pocity a lásku voči Kristovi a aby sme mali spolu chválebné obecenstvo. A je mi ľúto, že som nemal tú možnosť vychutnať si to úžasné jedlo, ktoré viem, že tu máte. Ale myslím, že...

³ Bol som tu na rozhovoroch, modlil som sa za chorých a snažil som sa nejako počas tej cesty pomôcť. A toto je chorý svet, v ktorom žijeme, je tu toľko choroby a problémov. Ale uprostred toho všetkého je to nádherná vec, že máme Nieкого, na koho sa môžeme obrátiť ponad všetky tieto veci, a tlačiť sa ďalej.

⁴ Čo ak by neboli skutočné Vianoce? Ak by neboli skutočné Vianoce, no, potom by veci neboli tak, ako dnes večer sú. Ak by neboli skutočné Vianoce, nebolo by žiadne spasenie. A teraz, kedy znovu čelíme Vianociam, je príliš veľká škoda, že sme to zmenili, ten skutočný význam, ktorým je narodenie Ježiša až do... no, vyzerá to že Santa Klaus zaujal miesto Krista cez Vianoce a nejaká fikcia Kriss Kringla, ktorý ide dolu komínom s vrecom hračiek na chrbte, ktorý stihne navštíviť celý svet za jeden večer. A ja neviem, čo si o tom vy myslíte, je

to v poriadku, ak to tak chcete hovoriť svojim deťom; ale ja som bol skrze Písmo učení, že „Nebudeš klamať.“ A potom jedného dňa sa ťa opýtajú, „Je tento Ježiš to isté ako Santa Klaus?“, keď zistia, že nakoniec neexistuje žiaden Santa Klaus. Takže si myslím, že je to tak najlepšie, aspoň ja. To nemusí byť váš nápad. Ja vám nehovorím, ako máte vychovávať svoje deti. Ale ja... Ale ak vás prichytia pri tom, ako ohľadom toho klamete, potom budete musieť niekedy inokedy vysvetľovať, že možno aj toto a tamto je tiež klamstvo. Takže radšej im len povedzte pravdu, priamu pravdu, a potom budú vedieť, čo máte na mysli. Bez ohľadu na to, ako zle to zvonku vyzerá a čo tam oni vonku robia, to by nám nemalo prekážať v tom, aby sme z Vianoc robili to, čo majú byť. Vidíte?

⁵ Myslím, že svetlo lepšie svieti v temnote. Čím tmavšia je, tým viac to svetlo svieti, niekedy to môže byť len malé svetlo. Kde je veľa svetla, tam to nie je až tak povšimnuté. Ale čím tmavšie tam je, to malé svetlo tam bude o to silnejšie svietiť. A pamätajte, že nie je žiadna temnota v prítomnosti svetla. Svetlo je o toľko mocnejšie ako temnota, že ona ani nedokáže obstáť v jeho prítomnosti. Temnota nedokáže obstáť, keď slnko začne svietiť, lebo slnko je o toľko väčšie, to slnečné svetlo, že ono len vytlačí tú temnotu von a ona už viac neexistuje.

⁶ A tento temný svet sa jedného dňa celý obráti na svetlo. Keď znovu príde Ježiš Kristus – to Slnko spravodlivosti – potom už nebude viac temnoty. A dovedy, ako sa pozeráme von na čas noci a vidíme, ako svieti mesiac...

⁷ Ten mesiac a slnko sú manžel a manželka, môžeme to tak povedať. A v neprítomnosti slnka, mesiac odráža svetlo slnka na zem a dáva jej menšie svetlo, aby sme sa vedeli zorientovať počas svetla mesiaca, až kým nevyjde slnko. A potom sa slnko a mesiac stanú jedno, slnečné svetlo a mesačné svetlo je nakoniec to isté.

⁸ Taká by mala byť Cirkev Pána Ježiša Krista, odrážajúc Jeho Svetlo, zatiaľ čo On je na zemi neprítomný vo fyzickom tele, tá cirkev by mala byť odrazom Ježiša Krista v týchto temných hodinách. Keď sú na ulici Santa Klaus a všetky tie pozlátko, mali by sme vykriknúť, „Toto je narodenie Ježiša Krista a nie návšteva sv. Mikuláša!“ Žijeme v hrozných temných časoch a práve vtedy by malo naše svetlo skutočne svietiť.

⁹ No, pred tým, ako prečítame Božie Slovo, som zvedavý, či si dokážeme uctiť Jeho Slovo. Ako si uctíme Jeho Slovo? Uctíme Jeho Slovo tým, že Ho budeme čítať a potom Mu veriť. No, mali by sme to prečítať, „Viera prichádza skrze počutie.“ A potom, ako to uctíme tým,

že to budeme čítať, potom by sme Ho mali uctiť tým, že budeme veriť tomu, čo sme prečítali.

¹⁰ A tak, aby sme urobili to prvé uctenie, zatiaľ čo budeme čítať Jeho Slovo, postavme sa na svoje nohy, zatiaľ čo prečítam kúsok Písma. Stojíme pri uctievaní čítaním Jeho Slova. Budem čítať o tom, o čom chcem dnes večer krátko hovoriť. Bude to z knihy sv. Matúša, taký vianočný príbeh. V 2. kapitole sv. Matúša čítame toto:

A keď sa narodil Ježiš v Judskom Betleheme za dní kráľa Herodesa, tu hľa, mudrci od východu slnca prišli do Jeruzalema

a hovorili: Kde je ten narodený kráľ židovský? Lebo sme videli jeho hviezdu na východe slnca a prišli sme sa mu pokloniť.

Ale keď to počul kráľ Herodes, zľakol sa i celý Jeruzalem s ním.

A zvolal všetkých najvyšších kňazov a učiteľov ľudu a vypytoval sa ich, kde sa má Kristus narodiť.

A oni mu riekli: V Judskom Betleheme, lebo tak je napísané skrze proroka:

A ty, Betleheme, zem Júdova, nijako nie si najmenším medzi vojvodami Júdovými, lebo z teba mi vyjde vodca, ktorý bude pásť môj ľud, Izraela.

Vtedy Herodes povolal tajne mudrcov a dôkladne sa ich vypýtal na čas hviezdy, ktorá sa im ukazovala.

¹¹ No, skloňme teraz na chvíľu svoje hlavy, zatiaľ čo budeme hovoriť k Autorovi tohto Slova.

¹² Všemocný Bože, ďakujeme Ti dnes večer z hĺbky našich srdc za tú lásku Kristovu, ktorú si vylial do našich srdc v týchto posledných dňoch skrze Ducha Svätého. Ďakujeme Ti, lebo máme to privilégium zhromaždiť sa spolu a uctievať Teba a mať toto požehnané uistenie, že jedného dňa si Ty prídeš pre Tvoju cirkev. Ďakujeme Ti za to, že môžeme byť nositeľmi svetla v tomto veku a byť tu pripravení zmanifestovať to zasľúbené Slovo na tento vek, v ktorom teraz žijeme, vediac, že na začiatku si Ty udelil Svoje Slovo. Vediac koniec pred začiatkom, v každom veku si Ty pridelil Svoje Slovo pre ten vek. Nejaký, my nevieme, ako sa to presne stalo, ale v každom jednom z tých vekov, keď sa pozrieme naspäť na Tvoje Slovo a vidíme, že v tom

veku prišlo pomazanie, ktoré naplnilo to Slovo. A v dňoch, v ktorých teraz žijeme, je tam pridelené Slovo, zasľúbenie pre tento vek. Veríme, že Duch Svätý je tu teraz na zemi a snaží sa nájsť srdcia, aby zmanifestoval a uskutočnil a prinavrátil to Slovo, ktoré bolo prorokované na tento deň a túto hodinu.

¹³ Ako sa pozrieme naspäť, nejakých tisíc deväťsto rokov dozadu, bolo prorokované Slovo od záhrady Eden, ohľadom Spasiteľa, ktorý má prísť, a On mal byť Ten, ktorý príde a vyplní každé Slovo, ktoré bolo prorokované: Jeho život potvrdil Božie Slovo, lebo On bol tým Slovom. Tá plnosť Božia v Ňom prebývala. On bol tou odpoveďou a plnosťou toho, čo všetci tí proroci povedali. A dnes večer sa tu znovu približujeme k uctievaniu Jeho narodenín.

¹⁴ A, Pane, je nám ľúto, že dokonca aj náš národ sa zamotal do nejakého fiktívneho príbehu niekoho, ktorý mal byť nejakým bájkovým mýtom. Ale, Pane, my vieme, že ten pravdivý veriaci vie, že to nie je pravda a že to len robí nepriateľ, aby zmiatol ľudskú myseľ a odviezol od pravdivého a živého Boha.

¹⁵ Bože, modlíme sa, aby, ako sa dostaneme k tomuto vianočnému príbehu, bola dnes večer Jeho Prítomnosť s nami. A udeľ to, Pane Ježišu, ak by tu v tejto budove bol nejaký biznismen alebo žena, ktorý Ho ešte neprijal ako svojho Spasiteľa, nech je toto ten večer, kedy sa ich srdce stane tou kolískou, ktorá bude dnes večer, takpovediac, kolísať toho odmietnutého a ohrdnutého Ježiša, Mesiáša Božieho. Nech odtiaľto odídu dnes večer tak, že sa bude nad nimi vznášať tá Ranná Hviezda, a bude osvecovať ich cestu, až kým jedného dňa neprekročia Jordán skrze Svetlo tohto Jediného. Udeľ to, Otče, lebo o to prosíme v Jeho Mene a pre Jeho Slávu. Amen.

Môžete si sadnúť.

¹⁶ Zvyčajne zvyknem kázať pomerne dlho; dnes večer by som sa ani nesnažil kázať, lebo som zachrípnutý. Ale rád by som podal určitú drámu tohto vianočného príbehu. A niet pochýb, že to budete mnohokrát počuť, ako bude toto isté miesto Písma čítané, pôjde to do vašich rádií, do vašich televízií, do vašich cirkví, cez vašich oddaných pastorov, vás biznismenov, a tak ďalej, všetci budú počuť tento vianočný príbeh alebo teda budú hovoriť o tomto vianočnom príbehu.

¹⁷ Ale teraz by som k tomu chcel pristúpiť trochu inak, ako som to robil minulú nedeľu na zhromaždení biznismenov vo Phoenixe, že prečo sa Ježiš narodil v Betleheme. A nemohlo byť žiadne iné miesto, kde sa mohol narodiť, lebo to hovorilo o Jeho Mene a o tom, kým On

bol. A zistili sme cez Písmo, že on, Betlehem, je Dom Božieho Chleba, a On bol tým Božím Chlebom Života. A nebol žiaden spôsob, ako... A to nám dáva vedieť, kým sme, znovuzrodení kresťania, ktorí sú znovu narodení do Betlehema. Kristus je potom Božím Betlehemom, Jeho Domom Chleba Večného Života.

¹⁸ No, dnes večer k tomu pristúpime trochu inak. Vezmem si dnešný text, ak Pán dá, a nazvem to, *Uvideli sme Jeho hviezdu a prišli sme sa Mu pokloniť* [„prišli sme Ho uctievať“ – podľa angl. prekladu kráľa Jakuba – pozn.prekl].

¹⁹ Títo mudrci... Máme tú vedomosť a hovoria nám to tradície, že boli títo traja mudrci, ale jednako nevieme, či to bola pravda. Biblia nehovorí, že boli „traja“. Avšak mal som to privilégium kázať v Indii, odkiaľ údajne pochádzali, a tam cestujú po troch. My ich stále vidíme. Len nedávno som bol v Indii. A tam ich vidíte čupieť na ulici počas dňa, hlavy s turbanmi im do seba navzájom narážajú, a sedia tam, akoby snívali. Nikdy si priamo nesadnú, len si čupnú. A myslím, že to je ten dôvod, prečo tam boli traja mudrci, lebo oni zvykli cestovať v troch.

²⁰ A povedali, „Videli sme Jeho Hviezdou na východe a prišli sme sem, aby sme sa Mu poklonili, uctili Ho.“ Inými slovami, „Videli sme Jeho znamenie na tento vek,“ v ktorom žili. Tak to bolo prorokované.

²¹ Vidíte, ja verím, že Slovo Božie je večné, lebo „Na počiatku bolo Slovo, to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh. A to Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.“ A tak to Slovo sa nikdy nemôže zmeniť. Ono je večné. Je to Sám Boh v tlačenej forme, je to Biblia, Božie Slovo.

²² On musí súdiť cirkev podľa nejakého štandardu. A On ju nemôže súdiť podľa nejakého systému, ktorý sme my vytvorili, lebo všetky naše systémy sú vytvorené človekom. A museli by ste byť súdení. A tak, ak nechcete nesúhlasiť a povedať, „Nie, verím, že tam sa mylíš, brat Branham, ja verím tomu nášmu.“ Alebo niekto druhý by povedal, „Nie, to naše je ono!“ Potom ktoré je to správne, keď je tam deväťsto alebo koľko rôznych systémov? A tak Boh by nemohol súdiť cirkev cez deväťsto alebo tak nejako rôznych rozdielov v systémoch.

²³ Ale bude len Jeden. On povedal, že bude „súdiť svet podľa Krista, Ježiša Krista.“ A Kristus je to Slovo, preto budeme stáť na súde skrze Božie Slovo.

²⁴ No, Boh nikdy nerobí nič bez toho, aby najprv ukázal znamenie. On nie je vinný toho, že by niečo urobil pred tým, ako by to vyhlásil skrze Svoje znamenie.

²⁵ A títo mudrci povedali, „Videli sme Jeho hviezdu na východe,“ oni boli na východe, keď to videli, čo bolo v Babylone, čo bolo na východe Jeruzalema; a oni boli na západe o dva roky neskôr a povedali, „prišli sme Ho sem uctievať.“

²⁶ Kresťanská tradícia nám hovorí, že oni prišli k malému bábätku, ktoré ležalo vo válove, títo mudrci. Tak to nebolo. Písmo tak nehovorí. Písmo hovorí, že „Oni prišli ku mladému dieťaťu,“ nie k nemluvňatku. Herodes zabil deti, ktoré mali dva roky alebo menej. Vidíte? A sledujte, kam museli cestovať ľavou, aby sa tam dostali, trvalo im to dva roky, aby ukončili tú cestu, aby sa dostali cez rieku Tigris a ďalej. „Videli sme Jeho hviezdu,“ keď boli na východe, „a prišli sme na západ, aby sme Ho uctievali.“

²⁷ Všimnite si teraz, Vianoce sa zmenili. Ten skutočný deň Vianoc, my... o tom by sa dalo diskutovať, lebo nevieme to. Ten spôsob, akým berieme Vianoce, ak ste to niekedy študovali, my berieme poňatie rímsko-katolíckej cirkvi o tom, kedy Vianoce vlastne sú. V skutočnosti, Kristus sa nemohol narodiť dvadsiateho piateho decembra, aby to sedelo s Písmami, lebo v tom čase by bol v Judei sneh vo výške 9 metrov, takže oni... nemohli tam byť pastieri na kopci, a tak ďalej, to by bolo v protiklade s prírodou. On prišiel podľa prírody.

²⁸ Pretože, Boh má zákon, a tie zákony sa nemôžu meniť. Slnko zapadá a vy nemôžete povedať, „No, ono nevyjde.“ Ono jednako vyjde. Leto, zima, a tak ďalej, sú to Božie zákony, ktoré On dal na poriadok. A každý jeden z nich funguje dokonale.

²⁹ No, On sa mohol narodiť napríklad v apríli alebo máji. Keďže On bol Baránok, a všetko dokázalo, že On bude Baránkom. To je ten dôvod, prečo sa narodil vo válove, v stodole a nie v dome; lebo baránky sa rodia vonku v stodolách v slame a podobne, nie v dome. A keď On bol vzatý na ukrižovanie, bol odvedený. Pamätajte, ovce bývajú vedené. Keď ideme do bitúнку, tam majú kozu alebo ovcu, niečo, čo vie viesť; tá ovca tam nepôjde sama, musí byť vedená. Z každého pohľadu tým On bol, tak v prírode sa musel narodiť tam, kde sa rodia baránky. A to je v apríli, čiže vtedy sa musel narodiť.

³⁰ Ale potom, keď kresťanstvo priviedli do rímsko-katolicizmu a zmiešalo sa to v Nicei, potom tam museli mať boha slnka, Jupitera, boha slnka Ríma, jeho narodeniny boli niekedy medzi... asi zhruba dvadsiateho piateho dňa decembra. Pretože rímsky cirkus sa začal dvadsiateho prvého a trval do dvadsiateho piateho, čo bola oslava narodenín boha slnka. A tak spojenie rímskeho pohanstva ku kresťanstvu... Oni pritom povedali, „Ustanovme to ako narodeniny Syna

Božieho, a potom sa na tom zhodneme.“ Vidíte, vždy to bolo o tom, aby sa urobil kompromis na pravde, každý jedenkrát to tak bolo.

³¹ A dnes zisťujeme, že tam vtrhli do všetkého, všetky naše sviatky sú znečistené. Naša Veľká Noc, už to nie je o vzkriesení Krista, už to je len o nejakom králikovi alebo novom klobúku alebo podobne, nejaká ružová kačica; nemá to nič spoločné so vzkriesením Krista o nič viac, ako má Santa Klaus niečo spoločné s narodením Ježiša Krista. Ale to je ten svet! A ten komerčný svet to tak zamotal a dostal do takého zmätku, že sa niet čo diviť, že Boh to má plné právo spáliť. A On to urobí, On sľúbil, že to urobí. A ten neporiadok sa musí dostať do poriadku. Nie je pre to žiadna nádej, je to preč.

³² A teraz, v tejto hodine temnoty, ako o tom hovorím, v ktorej teraz žijeme, kresťania by stále mali držať to Svetlo, že existuje určitá pravda ohľadom Vianoc, že to je narodenie Ježiša Krista, Syna Božieho. To rozdvojené svetlo do tej tmavej, zamračenej a nahnevanej oblohy, to ukazuje, že môže byť svetlo v temnote. To dokazuje, že v čase temnoty môže byť svetlo.

³³ Toto, čo dnes večer hovorím, sa môže zdať byť trochu nezvyčajné, a zvlášť tieto poznámky a miesta Písma, ktoré som si tu zapísal, na ktoré sa budem odvolávať, mnohé z nich sú z Písma, a tak ďalej. No, je to trochu nezvyčajné. Ale chcem, aby ste toto držali na mysli: Boh je nezvyčajný, Boh robí nezvyčajné veci. To je to, čo nám dnes robí problém, my sa tak usadíme v tých zvyčajných veciach, že keď sa stane niečo nezvyčajné, zrazu sme úplne mimo toho a nevieme, čo sa stalo. Boh robí nezvyčajné veci. A ktokoľvek, kto kedy čítal Bibliu, vie, že Boh robí nezvyčajné veci.

³⁴ A pamätajte, toto je všetko vopred pripravené Bohom Samým, toto narodenie Jeho Syna. A keď sa to išlo stať a aké to malo byť a kedy to bolo, všetko to bolo vopred pripravené Samým Bohom.

³⁵ Všimli ste si, že to muselo byť práve v čase tohto vraždiaceho kráľa Heroda, ktorý nebol nikým iným, len vrahom, zabíjal všetky tie malé deti, aby bolo naplnené to, o čom hovoril Pán skrze Svojho proroka, hovoriac, „V Ráme, Ráchel plače za svojimi deťmi, lebo už ich niet.“ Vidíte, to musel byť ten vražedný kráľ, aby sa vyplnilo to proroctvo, ktoré bolo predpovedané stovky rokov pred tým. Ale keď Boh hovorí Slovo skrze Svojho proroka, musí sa to stať, ak to je Božie Slovo. Bez ohľadu na to, ako dlho to trvá, aj tak sa to stane, lebo je to Semeno. Ježiš povedal, že Slovo Božie je Semeno, to je semeno, ktoré zasial rozsievач. A tak to musí priniesť to ovocie vo svojom správnom období. A tento kráľ, vrah tam musel byť v tom čase, aby zabil tie deti.

³⁶ A ďalšia vec, ktorú si všímame, je, že práve v tom čase museli zdvihnúť ľuďom dane. Tým, že to urobil, tak donútil Jozefa a jeho ženu (jeho zasnúbenú ženu, Máriu) aby sa vrátili naspäť do Betlehema.

³⁷ Boh vie, ako robiť veci. On dokonca nechá, aby Ho skutky nepriateľa chválili. My si niekedy myslíme, že musíme urobiť „toto a tamto“, aby hodinky tikali presne tak a tak. Božie hodinky tikajú dokonale a Ježiš tam bude priamo na čas. On nebude ani o sekundu neskôr. Všetko sa stane presne tak, ako Boh povedal, že sa to stane. A tak, či to urobíme alebo to neurobíme, ono sa to stane jednako s takou istotou, lebo Boh to predpovedal, a tak to bude.

³⁸ No, a teraz zisťujeme, že tieto dane, ktoré Herodes ustanovil, že tí ľudia, ktorí boli odcestovaní od miesta svojho narodenia, sa budú musieť vrátiť. On si myslel, že tam robil niečo veľkolepé, keď to urobil; ale nevedel pri tom, že to fungovalo presne v harmónii s Jehovom. Koľkí kňazi tam v tom čase pravdepodobne preklínali Heroda a to v Mene Pánovom! Koľkí z nich sa postavili a pravdepodobne tajne hovorili, „Ó, tento Riman, čo za... Ak by sme sa ho len mohli zmocniť, urobili by sme s ním to a to,“ nevediac, že to všetko fungovalo presne podľa Božieho plánu.

³⁹ Niekedy dnes preklíname komunizmus a všetky tieto veci. A ja nehovorím, že si to nezaslúžia. Ale ak by ste len poznali pravdu, ono to všetko funguje podľa Božej ruky, a robí to presne to, čo On povedal, že to bude robiť. On musí vyzdvihnúť niečo, čo vezme Babylon z tejto zeme, a On má ten nástroj vo Svojich rukách. Vy len čítajte Písmo, rovno tam je napísané, čo On povedal, že urobí.

⁴⁰ A ak by tí kazatelia toho dňa len čítali a študovali Slovo, vedeli by, čo sa musí stať.

⁴¹ No, teraz si všímame toto veľké zdaňovanie, kedy kráľ vydal toto svoje nariadenie, svoj rozkaz, že všetci ľudia sa museli vrátiť naspäť na svoje miesto narodenia. No, teraz to môže vyzeráť ako hrozná vec, taká malá chudobná žena v takom stave, v akom bola, ťažká a tehotná s dieťaťom, a musela by sa vydať na takú dlhú cestu. Dnes by sme ju radšej ani sanitkou nebrali. Ale ona to musela urobiť. Ak ste niekedy boli v Palestíne, ona tam musela prechádzať cez tie drsné žulové balvany a ponad ne, všetko na chrbte malej mulice. Bez ohľadu na to, aké zlé to bolo, ako kruto to vyzeralo, také boli kráľove príkazy a každý to musel urobiť, mladý či starý, pripravený či nepripravený, jednako to museli urobiť.

42 A my si niekedy myslíme, že naše bremená... Možno to tu len tak vložím, myslíme si, že naše bremená sú niekedy také ťažké, že nie je na svete nič také ako to. Ale viete, že všetky tie veci sú pre vás dobré? Všetky sú na to, aby ťa formovali a vytvárali. Proroci a mudrci boli formovaní na zadnej strane púšte na horúcom vrelom slnku cez pokušenia a skúšky a prenasledovania. A tieto veci, ktoré my dnes máme, nám sa nestalo nič, čo by sa nestalo iným kresťanom predtým. Niektorí iní Kresťania museli stáť v hodine temnoty, ako je táto, a museli byť hádzaní levom, aby to bolo na ich svedectvo.

43 A potom sa tvárime, že sme niečo, len z takej prestíže, niečo, čo si myslíme, že sme, „No! Nuž, ja patrím k tomu a tomu, k takejto a takejto cirkvi. Obávam sa, že by som priniesol hanbu, ak...“

44 Nebojte sa svojho svedectva pre Ježiša Krista! Vydajte svoje Svetlo! Postavte sa za svoje presvedčenie, že „On je tým Synom Božím a toto nie je návšteva Kringla, Krissa Kringla, ale je to narodenie Ježiša Krista, ktoré oslavujeme.“ Vidíte? Teraz zisťujeme, aké veci to spôsobilo.

45 Či ste niekedy videli, ako sa opravoval zvon, ten slávny zvon vo veži kostola, ako to muselo mať určitý presný zvuk? Vidíte, ak zazvoníte tým zvonom, každé to zvonenie vydá určitý zvuk. A vyžaduje si to určité materiály, ktoré tam musia byť, toľkoto mosadze, toľkoto ocele, toľkoto rudy, všetko to musí ísť do toho zvonu. Ak je to len samá mosadz, tak to nebude znieť správne. Musí to mať všetky tie správne druhy materiálov, aby to vydávalo ten správny tón. A ten človek, ktorý to vylial a vytvoril tú formu, on presne vie, čo do tej kupoly musí ísť, čo si to vyžaduje, aby všetky tie kovy vydali ten správny zvuk.

46 Boh je našou veľkou kupolou. Boh je ten.. On je tou veľkou pecou, kde na nás dáva všetky tie veci a skúšky a prenasledovania a podobne, aby nás vyformoval, aby sme ako svedectvo mohli po dlhý čas zvonieť a vydávať určitú notu, ktorú On chce, aby znela v určitý deň.

47 Sme stvorení rôzne. Každý sme utvorený inak. Vidíme inak. Ale všetci vidíme tú jednu vec, ktorou je Ježiš Kristus. Dívajme sa na Neho. A ten jediný spôsob, ako Ho môžete vidieť... Ak sa vám zdá, že by bol v protiklade so Svojím Slovom, tak potom sa nepozerať na Neho, lebo to je On Sám. Takže, ak vidíte nejaké vyznanie alebo nejakú určitú denomináciu, o ktorej si myslíte, že „Ja tam patrím a to stačí.“ Ak to nehľadí na to Slovo, potom sa od toho odvráťte. Pozrite sa na to Slovo! A to je to, čo hľadáme, Krista, tú manifestáciu Božieho Slova. On je tým potvrdením Božieho Slova.

48 No, teraz všetky tieto veci, ktoré sa stali tomu páru, všetky vyzerali zvláštne. Ale môže sa im to zdať zvláštne, ale všetko to spolu fungovalo správne.

49 No, čo sa týka toho Jozefovho sna, rád by som o tom na chvíľu hovoril. Mám tu zapísané to miesto Písma. Boh vždy, počas všetkých vekov, hovoril k Svojim ľuďom a zjavoval sa im cez sny.

50 No, sny nie sú uistením. Nie každý sen je od Boha. Je mnoho ľudí, ktorí majú sny, všetci majú rôzne druhy snov. A večer idete do postele, dáte si večeru, idete do postele, môže sa vám niečo snívať. Môžete mať horúčku a môžete mať všetky možné druhy nočnej mory, a tak ďalej, to všetko nie je Boh. Ale jednako, Boh koná so Svojimi ľuďmi skrze sny.

51 Skoro zisťujeme, že Jakobov syn bol prorok. A prorok rozumel snom. No, ak je sen vyložený, potom sa stáva videním, je to proctvo.

52 No, zisťujeme, že dokonca pred tým, kráľ Nabuchodonozor a ešte dokonca Daniel, a ešte predtým, že Boh konal so Svojimi ľuďmi skrze sny, duchovné sny. Ja v ne verím. Teraz ich máme. Koľkokrát som mohol svedčiť o tom, že stovky ľudí mali určité sny, a správne som ich vyložil a stalo sa to presne tak!

53 Ale sen je trochu fiktívna vec. Raz sa ma pri jednom vypočúvaní opýtali ohľadom snov. A sen je vtedy, keď... tak nám to je povedané, že keď ste vo svojom podvedomí. Človek má svoje prvé vedomie a v tom prvom vedomí je päť zmyslov, ktoré sú aktívne, sú to zrak, chuť, hmat, čuch a sluch. Ale keď idete spať, týchto päť zmyslov nie je aktívnych, a potom je to len vaše podvedomie, ktoré je ďaleko od vás, a potom tam len snívate. Ale keď sa vrátite a zobudíte sa... Bez pochyb, možno je tu len jedna osoba, alebo možno ani jedna osoba, ktorá by mala sen niekedy v živote, ktorý by si stále pamätala. Tam niekde bola nejaká časť vo vás, že keď ste sa znovu vrátili ku svojim zmyslom, stále si to pamätáte. Možno to bolo pred rokmi, ale ja si pamätám sny, keď som bol ešte malý chlapec, stále si ich pamätám, potom tam musí byť niekde nejaká časť mňa... No, to sú sny, takže vidíte, vy ste úplne mimo svojich zmyslov. Potom sa to vracia a poviete si ten sen, ak to je od Boha...

54 Mohol by existovať vykladač snov. Biblia povedala, „Ak by medzi vami bol niekto, kto je duchovný, prorok, Ja, Pán, sa mu dám poznať v snoch a budem k nemu hovoriť skrze videnia.“

55 Teraz zisťujeme, že Jozef, syn Jakoba, bol ten typ človeka. Ten, pri ktorom niekto mohol mať sen a on ho vedel vyložiť. Mohol vykladať sny a videl videnia. Všetko je to skutok Ducha.

56 No, teraz tiež zisťujeme, že keď sa človek narodí na to, aby bol vidiaci alebo videl videnia, potom ste... do toho musíte byť povolaní Bohom.

57 Všimnite si, tu je vaše podvedomie, to prirodzené, a tu je vaše vedomie. Vy musíte vyjsť zo svojich zmyslov, z tých piatich zmyslov do spánku, do svojho podvedomia a potom sa vrátiť naspäť. To je sen.

58 Ale vidiaci, pre neho sú obe vedomia pohromade. Vy nevyjdete mimo tých piatich zmyslov, vy ste stále v tých piatich zmysloch a postavíte sa a pozriete sa priamo na to, čo sa deje. Vidíte, vy nikdy neopustíte svoje zmysly. Ste priamo tam, viete, kde ste a čo robíte, hovoríte svoje slová. No, to je predurčený dar. „Dary a povolania sú bez pokánia.“ Vidíte, Boh to robí. Vy nejдете spať; stojíte s oboma očami otvorenými a hľadíte a vidíte priamo to, na čo sa pozeráte. Vidíte? A to je, samozrejme, to videnie Božie.

59 Dnes spíme. To je ten problém s dnešným svetom, že on spí. A toľkí z nás tak radi spia. Ale poviem len toto, v nebi nebudú žiadne postele. Nebudeme spať, keď pôjdeme do neba, lebo tam nie je žiadna noc. Nebude tam noci, takže nebudeme potrebovať spať, keď sa dostaneme do neba, takže tam nebudú žiadne postele.

60 Ale všimnite si, Boh môže využiť každú časť nás, keď je naše vedomie obrátené na Neho. Všetko, čím sme, keď je to všetko kompletne odovzdané do rúk Božích a obrátené pre Jeho službu, On nás môže použiť v snoch, môže si nás použiť v reči, môže si použiť všetky naše zmysly. Veríte tomu? Vidíte, keď na tom tak sme, všetko je to obrátené na Neho, On to môže použiť. Keď je celá naša bytosť obrátená, potom Kresťania môžu mať tento deň tie duchovné sny, ktoré niečo znamenajú a predpovedajú im veci. Vieme, že to je pravda.

61 Keď je duchovný sen vyložený, správne vyložený, vtedy to je to isté ako videnie. Ale čo je videnie? Videnie je predpoveď budúcich udalostí; predpovedá tú vec pred tým, ako sa stane. A to je ten spôsob, ako Boh vždy potvrdzoval, či to bolo pravdivé alebo nie, či ten človek (to bolo v Starom Zákone), ktorý mal byť prorokom, to, čo on povedal, sa aj stalo. Vtedy vedeli; ak tento muž povedal toto a neustále sa to presne tak stávalo... No, ten človek nemôže len tak položiť na neho ruku, alebo zatriasť ním a dať nejaký dar; on je s tým darom narodený, je to v ňom, keď sa narodí, pred tým, ako sa narodí.

62 Pozrite sa na proroka Izaiáša, ktorý prorokoval o Jánovi asi sedemsto dvanásť rokov pred tým, ako sa narodil, a povedal, že on bude ten „hlas volajúceho na púšti.“

63 Pozrite sa na Jeremiáša, pred tým, ako bol ešte len počatý v lone svojej matky, keď tam ešte ani nebol, Boh povedal, „Poznal som ťa a posvätil som ťa a ustanovil som ťa za proroka národom.“ Vidíte? „Dary a povolania sú bez pokánia.“

64 A vy môžete len byť... To môže fungovať, len keď tam je niečo, s čím by to mohlo fungovať. Ak je tam pravá ruka, ktorá môže pracovať, a vy máte tú pravú ruku, tak len nechajte, nech pracuje pre Kráľovstvo Božie. Ak máte oči, aby ste videli, potom vidzte tie správne veci; pery, hlas, aby ste hovorili, hovorte tie správne veci. Čokoľvek to je, robte tie správne veci. A obráťte to všetko k Bohu na Jeho Slávu.

65 Teraz zisťujeme, že tá predpoveď predpovedá budúce udalosti pred tým, ako sa stanú. Aj keď sa to zdá byť zvláštne, Všemohúci Boh to predpovedal, že bude dieťa Ježiš, a zjavil to vo sne, čo sa bude diať. No, ten Boh, takýmto druhoradým spôsobom zjavil Jozefovi skrze sen Jeho vlastného Syna. Biblia povedala, že On to tak urobil. Tak veru. No, Jozef bol dobrý muž, bol synom Dávidovým a bol zasnúbený s Máriou.

66 No, rád by som toto podal ďalej, pred tým, ako budeme pokračovať. „Zasnúbenie“ na východe bolo to isté ako manželstvo, zasnuby. Hneď, ako boli zasnúbení, boli aj zosobášení. Keď bol medzi nimi vykonaný ten svätý sľub, prečítajte si Deuteronomium 22:23, a zistíte, kedy táto žena a muž súhlasili, že sa zosobášia (aj keď ešte nevzali ten svätý sľub, až o niekoľko mesiacov neskôr), ak čo i len porušili ten sľub, už boli vinní z cudzoložstva. Tak veru. Keď boli zobratí, boli na tom tak ako v manželstve. Zákon im nedal ešte právo žiť spolu ako manžel a manželka, ale pred Bohom, keď si to sľúbili, ich slová boli zapečatené v Božom Kráľovstve. A porušiť také niečo bolo spáchanie cudzoložstva. A teraz bol Jozef „zasnúbený“ s Máriou. Ak by ste vy, bratia kazatelia, toto naozaj dobre študovali, veľa by sa vám vyjasnilo v prípadoch ohľadom manželstva a rozvodu, lebo dnes je to naozaj ťažké medzi ľuďmi. Všimnite si Jozefa, jej manžela, keď bol spravodlivým človekom, teraz zisťujeme, že toto sa nemohlo porušiť.

67 Ona mu to musela povedať. Táto mladá panna, jeho nádherná mladá židovská družka, ona sa stala... Všetci sme tu dospelí, aspoň pokiaľ vidím. Ona sa mala stať matkou. A keď s ňou Jozef išiel, on si to bezpochyby všimol, že po tom, ako bol s ňou zasnúbený, on zistil, že ona sa mala stať matkou. No, on bol len človekom, Biblia povedala, že tým bol. Ona mu musela povedať o svojej nevine. Táto milá žena,

môžem ju počuť, ako hovorí, „Jozef, môj milovaný priateľ, môj milovaný manžel, ja som v tomto nevinná.“ A ona mu musela povedať o návšteve toho veľkého Archanjela, keď k nej prišiel ten Archanjel Gabriel a navštívil ju s týmito veľkými znameniami, o ktorých mu ona povedala, že sa stanú.

⁶⁸ A potom si tiež všimnete, že po tom, ako sa jej toto stalo, ona bola tak nadšená z posolstva toho Anjela, že sa vydala do kraja Judey; z Nazaretu, odkiaľ pochádzala, z mesta Nazaret, veľmi hriechne malé mesto.

⁶⁹ A keď tam prišla, jej sesternica Alžbeta sa tiež mala stať matkou (už šesť mesiacov), ktorá bola pred tým nazvaná neplodnou.

⁷⁰ Jej manžel Zachariáš bol kňazom v chráme. A jedného dňa, keď povznášal obeť, čo bolo horiace kadidlo, ako sa tam ľudia vonku modlili. Gabriel, ktorý bol teraz Anjel Pánov; On nebol nikým videný, ani sa nikdy pred tým nevidelo nič nadprirodzené, dlhé a dlhé roky, stovky rokov. Ale tu stál Anjel po pravej strane toho oltára a povedal mu, že jeho žena počne a porodí dieťa, a dajú mu meno Ján. A všetci ten príbeh poznáme.

⁷¹ A potom, keď tiež Gabriel o šesť mesiacov neskôr navštívil Máriu v Nazarete a povedal jej o tejto udalosti jej sesternice Alžbety. A v tom, ako mala Mária toto tajomstvo vo svojom srdci, keď vedela, čo sa má stať, rýchlo sa ponáhľala do kopcov, aby sa stretla so svojou sesternicou.

⁷² A keď sa Alžbeta schovala, lebo sa nechcela ukázať pred ľuďmi v takom stave, v akom bola, ukrývala sa šesť mesiacov. No, podľa môjho porozumenia Písma, ona sa obávala, že to dieťa už v sebe nemalo život. A bolo to dosť nezvyčajné, že by sa to bábätko vo vnútri nehýbalo, boli to aspoň tri alebo štyri mesiace. Ale teraz to bolo už šesť mesiacov, a to dieťa sa vôbec nepohlo. A tak, keď sa Alžbeta a Mária stretli, oni sa bezpochyby objali ako sesternice a boli veľmi rady, že sa stretli. A pomyslime len na to, ako povedali... Môžem počuť Alžbetu, ako hovorí Márii, „Ó, drahá, vyzeráš tak pekne.“

A Mária hovorí, „Vieš, viem, že ty sa máš stať matkou.“

⁷³ „Áno, trochu ma to trápilo, je to už šesť mesiacov a moje bábätko sa ešte nepohlo.“

⁷⁴ „Ó, ale mám ti niečo povedať, už to viac neviem vydržať!“

75 Vieš, je na tom niečo, že keď sa dostaneš do kontaktu s Bohom, nemôžeš o tom mlčať. Musíš o tom niečo povedať, ak si naozaj skutočne obrátený. Je mi jedno, kde si, musíš to niekde vyjadriť.

76 A môžem počuť, ako hovorí, „Vieš, mám tiež niečo do povedania. Ja tiež budem mať dieťa!“

77 „Ó,“ povedala Alžbeta, „Tak potom predpokladám, že... Prečo si nás nepozvala na svadbu teba a Jozefa, keď ste sa už konečne vzali? Viem, že ste už boli zasnúbení, ale prečo ste ma nepozvali na svadbu?“

„Ó, my ešte nie sme zosobášení.“

„A čakáte dieťa?“

„Áno!“

„No, Mária, veľmi tomu nerozumiem.“

78 „Vieš, zjavil sa mi Anjel Pánov, Gabriel, a povedal mi o tom. On bol ten, ktorý mi povedal, že sa budeš skrývať. On bol ten, ktorý mi o tom povedal. A tiež povedal, že Duch Svätý ma zatŕni; a že to Sväté, čo sa vo mne narodí, bude Syn Boží. A nazvem Jeho Meno JEŽIŠ, lebo On spasí ľudí z ich hriechov.“

79 A to bol ten prvýkrát, kedy bolo to nádherné Meno vyslovené ľudskými perami; malý Ján, ktorý bol mŕtvy v lone svojej matky, tam skákal od radosti a prijal Ducha Svätého, mŕtvy v lone svojej matky. Ak dokáže moc vypovedania Mena Ježiša Krista priviesť mŕtve dieťa do života v lone svojej matky, čo by to malo urobiť s cirkvou, ktorá tvrdí, že slúži Jemu a je zrodená z Jeho Ducha? Ako bola Alžbeta zarazená, tak sa pozerala na Máriu a povedala, „Odkiaľ prichádza matka môjho Pána, matka môjho Pána? Lebo len čo sa do mojich uší dostal tento pozdrav, moje bábätko v lone skákal od radosti.“ Ján sa narodil z lona svojej matky plný Ducha Svätého skrze Meno Ježiša Krista! Čo za dieťa to len bude?

Bez pochyby to povedala Jozefovi.

80 No, vidíme, ako bol Jozef len človek, trochu sa zamýšľal, „Vieš, ja viem, že ak by bola pristihnutá pri cudzoložstve, to prvé, čo sa jej stane, že bude ukameňovaná. Ona nemôže...“

81 Oni tak nemôžu žiť. Biblia povedala, že „Ak sa žena, ktorá je zasnúbená a je v meste a je znásilnená nejakým mužom a nevykrične proti tomu, tak budú obaja ukameňovaní a zabití. Ale ak je na vidieku alebo na poli a vykrične a nikto ju nepočuje, potom bude zabitý ten muž

a ona ostane žiť.“ Tento trest je opísaný v Deuteronomiu 22, čo som vám pred chvíľou hovoril, aby ste si to prečítali.

⁸² No, všimnite si teraz, zisťujeme, že ona sa mala stať matkou, bez sobášu. A tak sa zdalo, že Mária sa ho snažila využiť na to, aby bol jej štítom pred vysmievačmi a posmievačmi a Jozef mal byť jej štítom; nech by len ďalej išli a jednako sa zosobášili a on by bol jej štítom; ale nemal pre ňu byť manželom v rodinnom vzťahu, ale mal byť len pre jej ochranu.

⁸³ On jej chcel veriť, naozaj tomu verím. On jej chcel uveriť, ale jej príbeh bol príliš nezvyčajný. Bolo naozaj ťažké jej uveriť.

⁸⁴ A odpustite mi. Tak isto je to dnes! Príbeh Moci Ducha Svätého, ktorý je dnes na zemi v cirkvi, je tak nezvyčajný pre organizačnú a denominačnú myseľ; až to oni chcú veriť, ale je to príliš nezvyčajné, je to príliš fantastické. Ale je to Pravda! Biblia povedala, že to takto bude a tak to je. Mnohí ľudia sú zaviazaní v nejakom vyznaní, a naozaj tomu chcú veriť, ale je to pre nich tak nezvyčajné, že to ledva dokážu urobiť. On nevie, čo má robiť. On bol len v zahanbení ako Jozef.

⁸⁵ Biblia hovorí, „Zatiaľ čo rozmýšľal nad týmito vecami,“ vidíte, on bol dobrý človek, a on nechcel, aby bolo poškvrnené jeho vlastné meno; ale jednako vedel, že ak tá žena bola na tom tak, tak si ju nemohol vziať, ona mala byť matkou cez iného muža. „A jednako,“ on povedal, „tá nevinná malá žena, jej život bol čistý ako ľalia a ja jej chcem veriť, ale neviem, čo mám robiť.“

⁸⁶ „Zatiaľ čo uvažoval nad týmito vecami, rozmýšľal, že ju súkromne prepustí. On povedal, 'Nebudem okolo toho robiť rozruch.'“ No, pamätajte, on ešte nikdy nevzal prísahu, ale už bol zasnúbený. Ale tajne by ju prepustil. „A zatiaľ čo rozmýšľal nad týmito vecami, ako by ju tajne prepustil,“ to bolo to najlepšie, čo mu prichádzalo na myseľ. Vidíte, on bol spravodlivým človekom, dobrým človekom.

⁸⁷ Brat, sestra, dovoľte mi povedať toto: Ak ste spravodliví, úprimní vo svojom srdci, potom je Boh povinný vám tu vec zjaviť.

⁸⁸ Jozef, jej manžel, keďže bol spravodlivým človekom, on sa zamýšľal nad týmito vecami. Bolo to tak nezvyčajné, ako som povedal, on to ledva dokázal pochopiť. „Ako by sa toto mohlo stať?“ Ale on si bezpochyby sadol a modlil sa za to, študoval to v Písmach. „Ako by sa takéto niečo mohlo stať?“ Zatiaľ čo to študoval, Anjel Pánov sa mu zjavil vo sne. On nebol prorok. A na zemi v tých dňoch nebolo žiadneho proroka, nikoho, kto by ku nemu mohol prísť s TAK Hovorí Pán, a tak Pán na to išiel tým druhoradým spôsobom. To je ten dôvod, prečo Boh

vzal Svojho vlastného Syna a dal Ho človeku vo sne; a umiestnil Ho do Egypta a vyviedol Ho znovu naspäť; ukryl Ho, a tí múdri išli iným smerom. Nebol na zemi žiaden prorok a tak On prišiel druhoradým spôsobom – vo sne. Ale boli ľudia, ktorí neboli narodení, aby boli vidiacimi, ale boli dobrými ľuďmi, a keď takí boli, Boh sa im zjavil v ich podvedomí a zjavil Samého Seba.

⁸⁹ Ak sa len poddáte Bohu, Boh má veľa spôsobov, akými sa vám môže zjaviť. Vidíte? Nemusí to byť prorok, nemusí to byť učiteľ, nemusí to byť učiteľ nedeľnej školy, ale existujú spôsoby, akými sa vám Boh môže zjaviť; vidíte. Už či sú to sny, môže to byť aj inak, ak sa len poddáte, ako to urobil Jozef.

⁹⁰ Bezpochyby povedal, „Ó, veľký Jehova, Bože, prišiel som cez pokolenie Dávida. A ja som spravodlivý človek; dúfam, že som, dôverujem v to, čo si Ty povedal, že to je Pravda. A tu moja milovaná, s ktorou som sa zasnúbil, musím ju prepustiť, inak by som bol vinný zo spáchania cudzoložstva. A ona má byť matkou, ale ja ju ešte nepoznám ako ženu. Čo znamenajú tieto veci, Pane?“

⁹¹ Vidíte, on nebol prorok, takže On ku nemu nemohol tak hovoriť. On ho musel priviesť do spánku a poslať k nemu Anjela Pánovho vo sne. Amen. Anjel Pánov ku nemu prišiel vo sne a dotkol sa ho a povedal, „Jozef, ty, syn Dávidov, neboj sa vziať si Máriu, svoju ženu, lebo to, čo je v nej počaté, je z Ducha Svätého.“ Tu to máte, „To, čo je v nej, nie je od nejakého muža, ale je to Duch Svätý, ktorý to urobil. Tá žena povedala pravdu. Tento nezvyčajný príbeh, táto nezvyčajná vec, ktorá sa stala, Jozef, ktorá ťa takto úplne zmiatla, je to z Ducha Svätého.“

⁹² Ó, ten istý Boh žije aj dnes večer! Stále máte podvedomie. A vy máte... Vy, Kresťania, ak sa vám táto vec, ktorú vidíte, zdá byť nezvyčajná, ak je to stále v zhode so Slovom, potom môže Boh zjaviť nezvyčajné veci mnohými spôsobmi.

⁹³ A tak On povedal Jozefovi, „Ty, synu Dávidov, neboj sa vziať k sebe Máriu, svoju manželku.“ Pamätajte, už bola jeho manželka. „Vezmi ku sebe Máriu, svoju manželku, lebo to, čo je v nej počaté, je od Svätého Ducha.“

⁹⁴ No, potom Boh poslal Svojho Anjela a zjavil to, Jeho zjavenie toho sna prišlo ku Jozefovi; on vedel, že v tom nebolo žiadne tajomstvo. Anjel k nemu prišiel vo sne. On videl Anjela vo svojom sne.

⁹⁵ Prorok (alebo vidiaci), on nezaspí, on vidí, ako tam ten Anjel stojí. Ostatní ľudia len zaspia, ale on vidí toho Anjela.

⁹⁶ A ten Anjel povedal, „No, Jozef, nie je to žiadna hádanka, nie je nikto, kto by ti to mohol vyložiť. A tak ja ti to poviem. Ja to pre teba urobím skutočným, lebo nie je nikto, kto by to urobil skutočným. Neboj sa vziať si Máriu, svoju ženu, lebo to, čo je v nej počaté, je od Svätého Ducha.“

⁹⁷ A potom, keď sa Jozef zobudil zo spánku, ako len jeho srdce muselo byť plné znovuzrodenej viery. To tajomstvo, ktoré ho trápilo, to niečo, čomu chcel veriť, čo si trúfal veriť, ale bolo to tak nezvyčajné, ale jednako mu to bolo zjavené vo sne. V jeho živote povstala nová viera. Ó! On mal vieru v Boha. A potom mal vieru vo svoju ženu; oboje, aj vieru v Boha aj lásku pre svoju ženu, lásku pre tú, ktorú miloval. Nebolo tam viac otázok, nebolo tam viacej debaty. On vedel, že to bol Anjel Pánov. On vedel, že Boh mu to zjavil presne tak, ako to bolo v Jeho mysli, takže všetky otázky boli preč.

⁹⁸ A keď Boh, akýmkoľvek spôsobom, akým to chce urobiť, ti zjaví tú otázku, ktorú máš na mysli, už nie je viac pochyb, už nie je ohľadom toho viac otázok. Je to zjavenie.

⁹⁹ Keď vidíte niečo tu v Písme, poviete, „No, ja verím, že toto bolo len pre apoštolov. Verím, že Ježiš to urobil v dávnych dňoch.“

¹⁰⁰ Ale Biblia povedala, „On je ten istý včera, dnes i naveky, je to ten istý Ježiš.“ Takže ak je toto pre vás otázka, a vy nad tým uvažujete, nemôžete na to prísť, a vidíte, ako sa to deje, a divíte sa; potom, ak budete úprimní, Anjel Pánov vám to nejakým spôsobom zjaví. A potom to už viac nie je otázka, potom je to pravda. Ó! A potom môžete kričať, „Ó, som tak vďačný!“

¹⁰¹ Viem si predstaviť, ako sa Jozef cítil, keď sa to stalo, bolo to všetko tak... to tajomstvo skončilo. A potom, keď sa toto stalo, tak sa zrazu radoval, lebo bol šťastný. Zisťujeme, že hneď na to sa s ňou oženil. Ó, potom tam už nebolo viac otázok. On si vzal Máriu za ženu; nepoznal ju ešte ako ženu, dokiaľ nemali to Dieťa. Bol z toho šťastný! Bol rád, že mohol byť Máriiným štítom. Bol rád, že mohol za ňu niesť pohanenie.

¹⁰² Keď môže byť človeku zjavené, že Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky; bez ohľadu na to, koľko vyznaní sa ho snaží obrátiť naspäť, ty si rád, že môžeš byť tým štítom. Si rád, že môžeš byť štítom. Nech si hovoria, čo chcú, ty tam máš svoj veľký silný štít, ktorým môžeš odrážať tie ohnivé šípy.

¹⁰³ Dúfam, že nehovorím príliš hlasno pre tých tam. Ale nech to tiež počujú, mali by to počuť. Všimnite si... Tak veru.

¹⁰⁴ Ste radi, že môžete byť tým štítom. Si rohožkou, čokoľvek máš byť, na tom nezáleží; bolo ti to zjavené Pánom. Pán ti to ukázal skrze Svoje Slovo, je to pravda; a potom ti to potvrdil a znovu ti to oživil. Povieš, „Tu to je! Ó, nič sa nejde...“

¹⁰⁵ Žiaden človek nemá nikdy právo kázať Evanjelium, pokiaľ sa nestretol tvárou v tvár s Bohom. Tak veru. Žiaden človek by nemal byť za kazateľňou bez toho, aby prijal Ducha Svätého. Ježiš poveril Svojich učeníkov, „Už viac nekážte, ale počkajte v Jeruzaleme, až kým nie ste obdarovaní Mocou z Výsosti.“ Sledujte, čo urobil Duch Svätý, keď prišiel. A Duch Svätý je Boh.

¹⁰⁶ Duch Svätý je Otec Ježiša Krista. Matúš, 2. kapitola a 21. verš hovorí, „Mária, Jeho matka, keď bola zasnúbená Jozefovi, bola nájdená tehotná s Dieťaťom z Ducha Svätého.“ Ten Duch Svätý je Otcom Ježiša Krista.

¹⁰⁷ A keď prichádza Duch Svätý a zjavuje Slovo a oživuje Ho presne tak, ako má byť, potom je to pre teba zjavenie, ty to vidíš a je to odkryté, je to zaslúbené na túto hodinu.

¹⁰⁸ Jozef to videl, že to bolo vyplnené Izaiášove proroctvo. Izaiáš 9, „Dieťa sa nám narodilo, Syn nám je daný. Bude sa volať 'Radca, Knieža Pokoja, Mocný Boh, Večný Otec.' A Jeho Kráľovstvu nebude konca.“ On vedel, kto to bude, pretože on videl celú tú vec, keď mu o tom povedal Anjel Pánov, že, „To, čo je v nej počaté, je od Ducha Svätého.“ „Panna počne a porodí syna.“ No, to bolo veľké tajomstvo, veľký znak, ktorý dal Boh celému svetu, super znak, že to bol Jeho Syn.

¹⁰⁹ No, všimnite si teraz, ako pokračujeme. Nebudem pokračovať príliš dlho, posnažím sa. Všimnite si, keď nachádzame, ako ideme ďalej, kedy Ježiš... No, pomyslíte na to, ak... Tie malé deti tu tomu nebudú rozumieť, ale niečo tu poviem aspoň na to, aby to porozumeli tí dospelí.

¹¹⁰ Keď bol Ježiš stvorený v Márii, vtedy nastalo prenasledovanie. Tak veru. To je pravda. Vtedy sa začalo prenasledovanie.

¹¹¹ A tak isto je to vo vás. Galaťanom 1 alebo Galaťanom 4:19 hovorí, že, „Keď je Kristus (nádeja slávy) vyformovaný vo vás.“ Kristus je vyformovaný vo vás, keď vy zomierate a Kristus prichádza do Života. Sledujte, ako sa začína prenasledovanie, sledujte, ako sa všade začínajú problémy, sledujte, ako diabol začne vystrájať, keď sa vo vás formuje Kristus.

¹¹² A keď sa Kristus formoval v Márii, rýchlo vyšiel príkaz od kráľa, „Všetci ľudia!“ Len čo ona... Kristus sa práve stával Dieťaťom v plnej veľkosti, bol pripravený narodiť sa, a vtedy nastalo to veľké prenasledovanie.

¹¹³ No, to Dieťaťko bolo v jej lone stvorené už dlho pred tým. Ale tu prichádzali tie posledné dni, prichádzalo to do kompletnosti, keď sa tá plnosť Božstva, kedy sa tá plnosť Krista mala zamaifestovať medzi Jeho ľuďmi. On to povedal. On to zaslúbil vo Svojom Slove. Ale keď sa tá plnosť, vidíte, ako sa tam dejú nezvyčajné veci, ktoré On zaslúbil. To je ten dôvod, prečo tieto naše veľké sociálne spôsoby života a podobné veci, to nedokážu porozumieť, je to pre nich bláznovstvom. No, sledujte teraz, oni tvoria Radu Cirkví, vidíte. Presne v tom čase, kedy sa cirkev začína dostávať na svoje nohy, kedy sa začína diať to nadprirodzené, teraz sa všetci schádzajú do skupiny a snažia sa to zastaviť. Presne tak, ako to bolo vtedy.

¹¹⁴ Ako som povedal včera večer vo Phoenixe, Filištíni sa usadili v Betleheme, aby ľudia nemohli prísť, pokiaľ by neprešli cez Radu cirkví. Ó, oni ich budú viesť ku cisterne; nie ku čerstvým vodám Betlehema, samozrejme, že nie. No, všimnime si toto.

¹¹⁵ Potom, v čase, keď kráľ vydal svoj príkaz, presne vtedy bol formovaný Kristus. No, vezmeme si toto ešte na chvíľu, sledujme to ešte pred tým, ako zakončíme.

Vidím Jozefa, ako hovorí, „Mária, drahá, ten krutý kráľ!“

¹¹⁶ Ale ona povedala, „Počuj, drahý. Pamätaj, Duch Svätý mi povedal, že 'Jeho Meno sa bude volať JEŽIŠ a On zachráni ľud od ich hriechov,' Jeho ľudí od ich hriechov. No, Jozef, drahý, bez ohľadu na to, čo sa stane a čo povie kráľ, ja som schopná. Môžem sa posadiť na malú mulicu. Je to niekoľko míľ okolo týchto skalnatých hôr, a tak ďalej. Ale ak sa nám podarí nájsť čo i len trochu pomoci, budú mnohí na ceste, lebo my tu nie sme jediná rodina. Sú tu aj iní, ktorí trpia to isté, čo my, a sú tam aj iní na ceste. A môžeme ísť ďalej s davom až hore kopcom a potom do Betlehema.“ Lebo vychádzali z Nazaretu cez horu.

¹¹⁷ No, teraz zistujeme, že on musel mať malého osla a musel ho nakŕmiť extra dávkou slamy a ovsu v ten deň, lebo tá malá pani bola celkom ťažká. A tak on ju posadil na tú malú mulicu, dal tam vrece vody a niekoľko koláčov; vzal toho malého osla a vzal palicu do ruky.

¹¹⁸ A ako sa vydali na cestu, tá malá mulica sa začala potácať a padať. Ó, pozrime sa na to, čo nesie tento mladý muž! Pozrime sa na jeho bremeno, čo to bolo. On niesol Krista na Jeho miesto narodenia. A

tu, táto mladá žena, ktorá tam sedela v bolestiach, pripravená porodiť, držala sa oťažiu tohto malého osla a hovorila s ním, ako išli po ceste.

¹¹⁹ Vidím ich všetkých, ako sa zastavili a ako jej dal odpočinuť a povedal, „Drahá, si unavená?“

¹²⁰ „Nie, drahý, som v poriadku, som v poriadku. Nechcel by si sa chvíľu viesť ty?“

„Nie, drahá, ty len sed.“

¹²¹ A zosadil ju z toho malého osla a dal im chvíľu odpočinok, potom jej dal trochu vody, trochu sendviču. A posadil ju naspäť na toho osla.

¹²² Nakoniec, začalo sa stmievať. Cestovatelia po ceste začali cestovať rýchlejšie a išli ďalej. A ona musela dýchať ten prach z tých koní a vozov, a tak ďalej, ktorý sa tam vznášal. Lebo oni museli cestovať naozaj pomaly vzhľadom na jej stav. Čo za krutá vec to bola poslať matku niekam v takom stave! Ale viem si len predstaviť teraz v tej malej dráme, ako začali vystupovať na kopec. Betlehem sa začínal... trochu ako údolie na západnej strane hory, v Betleheme, tá hora, odkiaľ vychádzal malý chodník.

¹²³ Môžem ich teraz vidieť, ako opisujem túto drámu. Stmieva sa. A Jozef putuje, cíti svoju palicu a snaží sa ísť čo najlepšiu skratkami, ako sa len dá. Kde sa chodník točil takto, kadiaľ mal ten voz ísť, oni najskôr prešli krížom, aby ušetrili čas a dostal sa so svojou malou ženou preč od toho prachu. Začali vychádzať hviezdy.

¹²⁴ A po chvíli, on vystúpil na vrch toho kopca. A znovu sa pozreli na to mesto, kde sa obaja narodili, tam v Betleheme, videli tam svetlá toho mesta. Mnohí tam boli, mnoho miest tam bolo preplnených, boli tam vonku ľudia, ktorí spali na zemi, vonku na poli. A možno po prvýkrát prišla Jozefovi na myseľ otázka, „Čo urobím, ak sa mi nepodarí nájsť nejaké ubytovanie, lebo to dieťa sa môže narodiť už dnes večer. Ona je v bolestiach už celý deň. A tak, čo ak sa to dieťa narodí už dnes večer?“

¹²⁵ Ako tam stál a hľadel naprieč údolím, jeho oči sa pozerali do strán a videl tam zvláštny pohľad. Viete, zvyčajne je to priamo v čase problémov, kedy sa dejú tie nadprirodzené veci. On sa tam pozrel a uvidel Hviezdu. Nikdy si nespomínal, že by niekedy predtým videl takú veľkú. Vyzerala tak nízko a visela priamo nad Betlehemom. Pozrel sa hore, otočil sa a pomohol Márii vyjsť na skalú, aby si trochu odpočinula. Obrátil sa, aby jej povedal, „Drahá, všimla si si niekedy...“ A mohol

dokonca vidieť odraz tej hviezdy v jej pekných čiernych očiach, ako tam sedela a pozerala sa s úsmevom. Povedal, „Drahá, nie je to zvláštne?“

¹²⁶ Ona povedala, „Jozef, drahý, ja som sa na to pozerala, odkedy zašlo slnko. Sledovala som to. Nejakým spôsobom som sa dnes večer cítila naozaj zvláštne, ako by sa niečo malo stať.“ No, tak to zvyčajne je, viete, máte ten zvláštny pocit.

¹²⁷ A začala sledovať tú Hviezdu a Jozef... Tá malá mulica si musela odpočinúť a nadýchať sa. Tá hviezda sa správala zvláštne. Nesprávala sa ako tie ostatné hviezdy. Zdalo sa, že sa hýbe. Čakala na niečo a sledovala, kým sa niečo stane. No, zanechajme tu teraz náš mladý pár na chvíľu na tejto skale.

¹²⁸ Prenesme sa v mysliach a poďme o stovky míľ ďalej na východ ku tým mudrcom, až na východ do Indie. V ten večer, ako to mali vo zvyku, keď tá hviezda.... keď zapadlo slnko a vyšli hviezdy, oni vyšli na horu, mali tam takú vežu alebo niečo, z čoho mohli pozorovať. A vystúpili tam, aby chválili alebo aby študovali. A určovali čas podľa hviezd. A študovali udalosti a vyšli tam a študovali pád mocí a národov a kolaps krajín, a tak ďalej, rôznych kráľovstiev. A rozmyšľali o tom a rozprávali sa o tom. A poznali každú jednu z tých hviezd. Poznali ich tak, ako my poznáme Bibliu. Každý pohyb, ktorý urobili, niečo znamenal.

¹²⁹ A vy viete, že Boh vždy vyhlasuje Svoje skutky na nebi pred tým, ako to robí na zemi. Kazatelia to vedia.

¹³⁰ Boli tam, sledovali hviezdy, lebo vedeli, že akákoľvek zmena nastane, hneď si to pozrú a vyhľadajú v Písmach, aby zistili, čo to bolo. „Hovoríš v 'Písmach'?“ Áno, Písmach. Oni boli mágovia. Ale boli mohamedáni, boli mohamedáni. V skutočnosti pochádzali od starých Médo-peržanov. Odtiaľ pochádzajú mohamedáni. Všetci to vieme.

¹³¹ A počúvajte, oni tam mali majstra. A ak si to chcete prečítať, je to Daniel 2:43. Daniel, prorok, bol ich učiteľom, keď boli dolu v Babylone. Tak veru. Daniel bol hlavným prorokom. A on ich naučil všetky tie veci Božie, lebo bol nad nimi postavený. A povedal im, že „Jedného dňa bude z tej hory odtrhnutý Kameň,“ pamätajte, že je tam povedané, „bez rúk. A rozdrťí tie pohanské kráľovstvá sveta a všetky kráľovstvá a Sám narastie a pokryje zem.“

¹³² A teraz, toto neboli neveriaci, títo mágovia. Nie veru. Oni boli veriaci. Oni verili v jedného pravdivého Boha. Vieme, že to je pravda, Biblia tak povedala. A ak si to chcete prečítať, prečítajte si to v Skutkoch 10:35, kde sa hovorí, že „Boh nehľadí na národ, ale ctí si tých, ktorí sa

Ho boja a činia spravodlivo.“ No, oni neboli priamo v línii Pravdy, ale verili v toho istého Boha, v ktorého veríme my. Mohamedáni veria v toho istého Boha, v ktorého veríme my.

¹³³ Mnohokrát som videl, ako ten mohamedánsky kňaz vzal túto veľkú vec tu a udrél na taký veľký gong a povedal, „Existuje jeden pravdivý a živý Boh a Mohamed je Jeho prorokom.“ My veríme v toho pravdivého a živého Boha a Ježiš je Jeho Syn. Vidíte? Povedal, „Nech je to ďaleko od Boha, aby mal nejakého syna.“ On si myslí, že to musel byť len Duch, a tak povedal, „Existuje jeden pravdivý a živý Boh a Mohamed je Jeho prorok.“ Oni stále veria v toho jediného pravdivého Boha. Sú to Izmaelove deti.

¹³⁴ No, všimnime si teraz, ako tam boli, ako títo mohamedáni študovali... Vtedy sa im hovorilo mágovia, oni sledovali tie hviezdy. Zapaľovali oheň v noci, bol to posvätný oheň. A oni pristupovali ku svojmu Bohu skrze tieto sväté ohne, ako horeli počas noci. A sledovali a uctievali. A každú noc sa vyšplhali tam hore, až kým nezašlo slnko, a študovali tieto veci. Rovnako, ako sa my schádzame na konferenciách a študujeme Bibliu a Slovo za Slovom. A oni poznali každý jeden pohyb tých hviezd.

¹³⁵ A jedného večera, čo tam boli, študovali. A niet divu, že to bolo zarážajúce, keď sa medzi nimi zjavil návštevník, cudzinec, oni takú hviezdu nikdy pred tým nevideli. Nevedeli, čo s tým, niet divu, že boli zarazení. Viem si predstaviť, ako to sledovali celú noc. Nevedeli, čo s tým majú robiť. Ó, bolo to niečo cudzie. V tej veľkej konštelácii našli, ako tam visí hviezda, a to bol zvláštny cudzí jav. Nikdy pred tým nič také nevideli. A tak rýchlo začali kopat' v Písmach, aby zistili, o čom to celé je. Samozrejme, v tom, čo oni sami napísali, nemohli nič nájsť. Ale vrátili sa do knihy Daniela a zistili, „Prichádza Kameň, povstane Hviezda Jákobova,“ oni vedeli, že niečo sa tam má stať. Všetci sa museli modliť a išli spať; ako o tom debatovali. A muselo sa im v ten večer snívať o tom, ako sa narodil na zemi Kráľ kráľov.

¹³⁶ Ako nám bolo nedávno povedané v jednom ústrižku z novín ohľadom tých mágov, ako keď sa tam zoradili tie tri hviezdy a stala sa z nich jedna hviezda, že to bol vtedy Mesiáš na zemi. A bolo tam niekoľko Židov, ktorí mali svoje vzdelanie v astronómii. A tak, keď to videli, vedeli, že sa niekde narodil Ježiš. Aj keď nevedeli, kde to bolo, museli vyraziť a zistiť, čo robiť, kam majú ísť. Každý chcel ísť, každý jeden. Ale oni vždy berú, ako som to nedávno povedal, traja sú svedok, museli ísť traja ako svedkovia a vrátiť sa a povedať im, či to je pravda. A tak, čo urobili? Pozbierali svoj majetok, naložili svoje dary a všetko a išli Mu to priniesť.

¹³⁷ Zaujímalo by ma dnes večer, brat, či sa aj my niekedy snažíme zistiť, koľko môžeme získať, a či naozaj dávame toľko, koľko by sme mali dávať Kristovi. Vidíte, nie vzdelávať sa, ako veľmi môžeme byť chytrí, ako dokážeme prefsťiť toho druhého, ale ako môžeme dať všetko, čo máme, Jemu.

¹³⁸ „Bože, daj mi sen, inak tomu neuverím,“ počul som to niektorých ľudí takto povedať.

¹³⁹ „Ja neverím v Božské uzdravenie.“ Nedávno som toto ukazoval jednému človeku. On povedal, „Je mi jedno, koľko doktorov sa pod to podpíše, je mi jedno, koľkí to povedia, a či to alebo tamto,“ povedal, „Ja tomu neverím! Ja tomu neverím!“

Povedal som, „Istotne nie. To nebolo určené pre teba.“

¹⁴⁰ Božské uzdravenie nebolo poslané neveriacim. Bolo poslané veriacim. Kristus je pre veriacich. Duch Svätý je pre nich na to, aby Mu verili; nie pre neveriacich, pre nich to nebolo určené. Pre nich je to kameň úrazu a vždy to tak bude. Nie je to pre neveriacich. Je to pre tých, ktorí veria! To je to.

¹⁴¹ No, teraz zisťujeme, že títo ľudia, oni boli veriaci, oni to chceli zistiť. Naložili všetko, čo mali, aby sa vydali na cestu. Chceli zistiť, či toto bola pravda alebo nie. Mali pred sebou dlhú cestu, a tak dali dokopy svoje majetky a všetko pripravili, zlato, kadidlo a myrhu a čokoľvek mali, čokoľvek, čo bolo treba, aby sa dozvedeli o tomto Kráľovi. Vydali sa na cestu so svojimi darmi.

¹⁴² A všimnite si, aby našli tohto Kráľa, išli podľa nebeského Bohom-daného znaku, nie podľa nejakej ľudskej teológie. Oni to videli v Slove. Malo to tam byť a oni nasledovali to nebeské znamenie.

¹⁴³ Ak by len človek mohol mať tú odvahu, ktorú mali oni! Ak by len mohli mať to porozumenie, ktoré mali oni! Keď nám Boh niečo dáva a ak to je v Písme, tak sa toho držte!

¹⁴⁴ Človek hovorí, „Nie je nič také ako krst Duchom Svätým.“ Existuje krst Duchom Svätým! Ale s tebou je to presne tak, ako to bolo na deň Letníc, tak isto je to aj dnes, Božské uzdravenie, Moc Božia! Nikto to nedokáže vysvetliť v Biblii, „Bolo to vzaté preč.“ Môžem vám ukázať, kde to Boh dáva cirkvi! Ukážte mi, kedy to od nej berie? Nie je to tam!

¹⁴⁵ Lebo, „On je ten istý včera, dnes i naveky. A to zaslúbenie je...“ A Peter povedal na deň Letníc, „Čiňte pokánie, každý jeden z vás a buďte pokrstení na Meno Ježiša Krista na odpustenie vašich hriechov a

príjmete dar Ducha Svätého. Lebo toto zaslúbenie je dané vám a vašim deťom a tým, ktorí sú široko ďaleko, toľkým, koľkých Pán náš Boh povolá.“ Tých, ktorých On povolá! To meno Ducha Svätého je dnes večer to isté, ako bolo vtedy, pre to úprimné srdce. Ak to ne... Je to pre teba príliš nezvyčajné veriť Bohu?

¹⁴⁶ Ako Pavol povedal Agrippovi, „Ó, Agrippa, či by si poprel to, čo povedali proroci?“

¹⁴⁷ Poprel by si to, čo povedal Sám Ježiš, to, o čom samá Biblia hovorí (ktorou je Kristus, to pomazané Slovo)? A ak to Slovo prebýva vo vás, potom si pomazanou osobou s tým Slovom. „Vy prebývate vo Mne a Moje Slovo vo vás, potom proste, o čokoľvek chcete, a bude vám to dané.“ To je Kristus vo vás, ktorý pomazáva to Slovo pre tento vek, v ktoromkoľvek veku, v ktorom žijete. Boh rozdelil Svoje Slovo do vekov. A každý jeden krát, keď prichádza ten správny čas, tie cirkvi sa dostanú do rozpakov a Boh niekoho posväťí, pošle to dolu a spôsobuje, že to Slovo sa správa presne tak, ako On povedal, že sa bude správať. Presne tak. A existuje Slovo, ktoré je prorokované na tento deň. Boh čaká, kým nájde niekoho, pre koho to nie je nezvyčajné, kto môže byť pomazaný Duchom Svätým, aby dokázal, že Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky, aby bol tým svietiacim svetlom, aby zaslepil oči neveriaceho. A oni sa tomu budú rúhať a bude na nich privedená spravodlivosť; lebo Boží zákon je spravodlivý a súd môže prísť len skrze Jeho spravodlivosť. A potom môže On odsúdiť ten svet a poslať ho do ohnivých plameňov tak, ako to urobili Sodomitom. Všimnite si teraz.

¹⁴⁸ No, zisťujeme, že oni na tej ceste nasledovali Bohom-dané Znamenie. Oni to sledovali. Nikdy nebrali slovo niekoho iného. Oni nezišli tam dolu a nezačali sa radiť s nejakým biskupom alebo niečím podobným. Boh im dal Znamenie. Oni to tam videli. Bola to Pravda a oni išli za tým. Ukazovalo to cestu. Bolo to to, čo to Písmo predpovedalo. Oni vedeli, že toto prichádza, a nasledovali to. A čo to bolo? Vidím, ako odchádzajú a mávajú zbohom, „Jedného dňa sa vrátíme, bratia, a prinesieme vám to posolstvo, lebo vieme, že je pravdivé.“ A oni to nasledovali dolu horami, dolu po rieke Tigris, dolu po tých planinách, deň čo deň, mesiac čo mesiac, tak usilovne, ako len mohli, a sledovali tú Hviezdu.

¹⁴⁹ Pravdepodobne niekedy počas dňa si ľahli na odpočinok a zaspali, obrátili sa a hovorili jeden druhému, „Ó, to musí byť ohromné, keď sa tam dostaneme; tá nebeská Žiara, to nebeské Svetlo, toto Svetlo, ktoré vidíme, toto Nadprirodzené!“

150 Amen! Myslíte si, že som celý bez seba? Nie som. Všimnite si túto nebeskú Žiaru, toto Svetlo, ktoré sledujeme!

151 No, pamätajte, nikto iný to nevidel. Prešlo to mimo tohto a tamtoho observatória, dolu mág po mágovi. Ale bolo to poslané pre nich. Verím, že oni to videli, lebo Biblia povedala, že to uvidia. Nikto iný to nevidel.

152 Nikto iný nevidel to Svetlo, ktoré videl Pavol, tú vec, ktorá ho udrela a zhodila na zem na ceste do Damašku. Ale bolo to dané Pavlovi.

153 Nikto nevidel Ducha Svätého prichádzať ako Svetlo z Neba, ako Holubicu, jedine Ján. On to videl, on nesie ten záznam. On to videl rovnako, ako to tí ostatní nevideli. On to videl, lebo To hľadal.

Tí mágovia to vyhliadali!

154 A keď to hľadáš, keď si pripravený prijať ten skutočný vianočný Dar, ten skutočný vianočný dar, Boží Dar Krista, Ducha Svätého. Keď to hľadáš, vtedy to uvidíš. Je to to nebeské Svetlo, ktoré je poslané od Boha z Neba, aby nieslo svedectvo o Ježišovi Kristovi.

155 No, oni nebrali ohľad na slovo nikoho iného. Počas dňa ani nevedeli oddychovať. Povedali, „Ó, ja sa neviem dočkať. Nevieť, o koľko ďalej sa dostaneme. Pravdepodobne pôjdeme do Jeruzalema alebo do Zeme Svätých, Palestíny, lebo tam povedalo prorockto, že sa narodí. A tak skôr či neskôr to nájdeme.“ Príde noc a začne sa stmievať.

156 Pamätajte, to Svetlo svieti len v tme. Len vtedy môže byť rozpoznané. Ak sme niekedy žili v temnom čase, kedy sa človek a vyznania oddialili od Božieho Slova, to je dnešok, kedy sa tieto denominácie zamotali do všetkého možného a je z toho Rada Cirkví a podobne, ľudia, ktorí sa spájajú s rôznymi druhmi neveriacich. Biblia povedala, „Ako môžu dvaja kráčať spolu, pokiaľ sa nezhodnú?“ A naše cirkvi idú do takej zmiešaniny! Istotne, oni sú slepí. Ale je to práve v tej temnej hodine, kedy prichádza Svetlo. Vtedy to Svetlo začne svietiť.

157 A oni To pozorovali. A keď prišla noc, radovali sa a povedali, „Len nás veď ďalej na západ, len nás veď ku tomu dokonalému Svetlu.“ Ó, a išli dolu riekou cez všetky tie piesočnaté kopce a cez to všetko, išli ďalej, lebo sa snažili nájsť tú Pravdu.

158 A pozrite, Betlehem bol priamo v línii s Judeou, odkedy sa... A Jeruzalem bol v línii s Betlehemom, keď tam stáli. Všimnite si. Ó, čo za symbol, ak to dokážete uchopiť. Tu je Betlehem a Jeruzalem je tam

hore. A odkiaľ prichádzali tí mágovia, oni museli ísť najprv do Jeruzalema pred tým, ako by išli do Betlehema. Rozumiete tomu? To veľké, svojské denominačné stredisko (tak veru), Jeruzalem, kde sa schádzali všetky tie denominácie. Tá veľká Rada sa tam zhromaždila, viete. A tak, keď títo muži prišli do toho mesta, pomysleli si, „Tuto to je! Ak o tom niekto bude vedieť, to vysvetlí toto veľké tajomné Svetlo, sú tam všetci tí veľkňazi, sú tam doktori Božstva, sú tam ľudia s PhD, LLD titulmi a podobne, oni o tom určite budú niečo vedieť. Ó, brat, Jeruzalem je na obzore! Tu to je, budeme to mať.“ A vydali sa do ulíc!

„Kam idete?“

„Máme veľkolepú správu!“

„Čo to je?“

159 „Kde je Ten, ktorý sa narodil ako Kráľ Židov? O čom je celé toto tajomné Svetlo? Kto je On?“ A hore dolu ulicami, títo bohatí ľudia na tých nádherne odiatych ťavách so zlatom a myrhou, išli po uliciach a dolu každým údolím a kričali, „Kde je? Kde je? Kde je?“ Ale on zistil, že nedostali odpoveď.

160 Ten veľký výkrik dnes, „Komunizmus je na nás!“ Ó, každé rádio vysielanie, všetko to kritizuje komunizmus. Lenže komunizmus viete rozpoznať; ale to znamenie času, to rozpoznať neviete.

161 Ježiš povedal, „Môžete rozpoznať tvár oblohy; ale to znamenie času, to rozpoznať neviete.“

162 Vždy hovoria, že, „Komunizmus! Komunizmus!“ Radšej by ste mali zistiť, čo ešte iné s tým ide.

163 V akom čase to žijeme? Aké je to znamenie, ktoré Boh povedal, že sa ukáže pred tým, ako sa toto stane? Čo to On povedal? Izrael je na svojom mieste tam, ten figový strom sa znovu prinavracia. Pozrite sa na to, ako to všetko zapadá. Ale cirkev v tom laodicejskom stave s Ježišom vonku ako vyhnancom zo Svojej vlastnej cirkvi; rovnako, ako bol Dávid nad Betlehemom ako vyhnanec zo svojho vlastného ľudu. Vyhnanec! A Kristus, Biblia povedala, že v posledných dňoch On bude vyhnancom spomedzi Svojho ľudu. Je to tam v Zjavení v 3. kapitole, laodicejský vek, v ktorom žijeme, „Kristus je vonku, klope a snaží sa dostať dnu,“ ako utečenec od Svojich vlastných ľudí.

164 Ako to bolo vtedy, kedy tí vojaci vzali svoje meče a Dávid vykrikoval o čerstvý pohár vody a oni sa presekali cez pätnásť míľ mužov, aby mu priniesli pohár vody. A Dávid to vylial na zem ako obeť, ako obeť vody.

¹⁶⁵ Áno, dnešní vojaci, Ježiš chce ten dobrý nápoj starej, dobrej, letničnej vody. Tieto odstáte letničné vody sa Mu hnusia. Vezmite to Slovo Božie a potiahnite to, presekajte to cez všetky tieto vyznania a podobne, až kým sa nedostanete do toho miesta, kde sa preňho nachádza čerstvá voda, to pravdivé uctievanie a skutočné srdce, do ktorého môže On vyliat' Svoje Slovo, aby v tom dni žilo. On to bude mať. On povedal, že prinavráti tú vieru ľudí späť k ich otcom; tú vieru detí. Malachiáš 4 nám hovorí, že sa to tak stane a tak to bude. Nebojte sa, bude to tam. Boh tak povedal, tak je to celé o tom. Hodiny tikajú. Tak veru. Ale dnes vidíme, že to, čo sa dnes deje...

¹⁶⁶ Prečo prichádza komunizmus? Prečo sa svet pohlcuje? Čo je to s tým jedným percentom Ruska? Všetko je to komunizmus. Deväťdesiatdeväť percent je stále kresťanské. Jedno percento je Rusko, ktoré ovláda zvyšok sveta, takmer, východný svet. Komunizmus. Prečo? Ako to, že to dokáže? Biblia povedala, že to tak bude; On má tú odpoveď.

¹⁶⁷ Ale teraz vidíte, že sa snažíme bojovať proti tomu a tamtomu. A práve tá vec, ktorú nám Boh poslal, aby sme sledovali, práve to nevidíme.

¹⁶⁸ Oni sa tam snažili zistiť, čo za gombíky by mali nosiť na oblečení a kedy bude najbližšia konferencia, kto by mal byť hlavný kazateľ, a tak ďalej, niečo v tom zmysle.

¹⁶⁹ A tu boli tí mudrci, ktorí sledovali to nebeské Svetlo, ako prichádzali a hovorili, „Keď sa dostanem do Jeruzalema, oni mi povedia, čo je to za toto tajomné Svetlo, ktoré je nad nami a vedie nás.“ A išli hore a dolu ulicami a hovorili, „Kde je On? Kde sa narodil ten Kráľ Židov? Videli sme Jeho Hviezdu na východe. Prišli sme Ho uctievať. Máme tu zlato, kadidlo, všetko tu máme pre Neho. Kde On je? Kde je?“

¹⁷⁰ Oni povedali, „Kde je kto? Čo?“ Tak je to aj dnes. „Ó, dnes sa nič také nedeje,“ povedali.

„Ó, keď zapadne slnko, vtedy uvidíme to tajomné Svetlo.“

„Ja som to nikdy nevidel.“

„Zavolajte toho muža na veži!“

„Videl si nejaké tajomné Svetlo?“

„O čom to hovoríš?“

„Že či si videl nejaké tajomné...?“

171 „Nie! Čo je s tebou?“ Vidíte, oni na to nemali odpoveď.

172 A nemajú ju ani dnes! Oni nevedia, o čom sú tieto veci, tam, kde by o tom mali vedieť, tieto veľké hlavy cirkví by si mali byť toho vedomé. Ale Boh vždy funguje v menšine a je to tak pokorné, že to prejde priamo ponad ich hlavy, kedy o tom nevedia. Ale On jednako tak vyplňa Svoje Slovo. Tak veru. My sami sa v týchto veľkých veciach zamotávame a nedokážeme sa pohnúť. (Bože, odsekni nás od týchto vecí, aby sme videli, v akej hodine žijeme.) Ak Boh musí znovu pracovať cez sen, On ti to môže zjaviť. Istotne môže. Žijeme v tých posledných dňoch. Počúvajte teraz. Ó!

173 Oni nemali odpoveď na to tajomné Svetlo, oni to nemali vo svojom stredisku. A rovnako to nemajú ani dnes. A tak, čo oni urobili? Oni volali po Božom Slove. V tom je to. Oni povedali, „Vyhľadajme si to v Božom Slove a zistíme, kde sú tieto veci.“ A oni volali po Božom Slove, tí mágovia boli chytřejší ako mnohí ľudia dnes. Tí mágovia to videli, podľa Slova Božieho, že to nemali a ani to nedostanú. Amen. Oni zistili, že to ani nebolo to mesto, to ani nebolo to miesto. On sa mal narodiť v judskom Betleheme. Amen. Z tých najmenších, z toho najskromnejšieho, najmenšieho, najminiatúrnejšieho miesta; nič veľké a štýlové. Tí mudrci to okamžite uvideli. Božie Slovo zjavilo, že oni to nemali a ani to nedostanú, tak sa vyslobodili z toho zmätku. Ak by sme len my mohli urobiť to isté! Boli varovaní v sne a vyslobodili sa z toho zmätku. A tak to opustili. Pre nich to bolo „haleluja“! Opustili to.

174 A po tom, čo sa dostali z toho zmätku, potom sa znovu zjavilo to nadprirodzené. Tam to je. Potom, čo sa vyslobodili z tých vecí. Po tom, čo sa dostali von z toho veľkého zamiešania, ktoré tam bolo, kde sa hádali, naťahovali a podobne, mali tam to svoje veľké stredisko so svojím veľkým veľkňazom a doktormi Božstva a všetkých tých, ktorí sa tam prechádzali so svojimi PhD titulmi a veľkými turbanmi, oni sami nedokázali uvidieť tú Hviezdu. Prechádzali sa tam so svojimi klobúkmi... Také veci zaslepujú mnohých ľudí; veľké mená a veľkí ľudia, ktorí prechádzajú okolo.

175 Veľa z nich povedalo, „No, nič také neexistuje. Už štyristo rokov sme nič také nepočuli. Čo sa deje s týmito šialencami? Pošlite ich naspäť do Indie, odkiaľ prišli.“

176 „Nuž, čo? Slovo Božie, čo s tým? On povedal, 'Ty, Betlehem z Judey, či nie si ty ten najmenší spomedzi Júdu? Ale z teba vyjde...' Ó, my sme na nesprávnom mieste,“ povedali. „My sa nebudeme pridávať k týmto veciam.“

¹⁷⁷ A tak otočili svoje ťavy a išli preč. Nech ich Boh žehná. Išli odtiaľ preč. Ale len čo odtiaľ odišli, znova sa zjavilo to Svetlo. To Nadprirodzeno sa znovu začalo pohybovať. Ó! Oni vtedy začali nasledovať to Nadprirodzeno, tí Mágovia sa dostali preč od toho systému. A po tom, čo sa z toho dostali, vtedy sa im znovu zjavilo to Nadprirodzené Svetlo z Neba.

¹⁷⁸ Pokiaľ ste zviazaní so skupinou neveriacich, ktorí týmto veciam neveria, potom budete navždy slepí ako netopier. Odrežte sa od všetkého toho; už či to je matka, otec, sestra, brat, denominácia, čokoľvek to je. „Ten, kto neopustí svojich vlastných, aby išiel ku Mne, ten nie je hoden volať sa Mojím. Ten, ktorý položí svoju ruku na pluh a začne robiť a pozrie sa späť, ten nie je hodný toho, aby žal.“ Brat, sestra, dovoľte mi povedať, že existuje skutočné, pravdivé kresťanské Svetlo, ktoré dnes večer svieti, je to Ježiš Kristus, Ten istý včera, dnes i naveky. Držte sa od všetkého! A On je tým Slovom. On je vždy tým Slovom. Božie Slovo je dokonale správne. Ono nepodlieha žiadnemu súkromnému výkladu.

Poviete, „To znamená toto.“

¹⁷⁹ To znamená to, čo to hovorí. Biblia povedala, „To nepodlieha žiadnemu súkromnému výkladu.“ Ak to hovorí, že „čierne je čierne a biele je biele,“ presne tak to je. Je to ultimátum. Je to absolút. A každý človek, ktorý je zrodený z Ducha Božieho, je ku tomu priviazaný a nič ho od toho neoddelí. On je priviazaný ku tomu Slovu, lebo to je Kristus, Kristus je Slovo. A Kristus nemôže ohľadom Svojho Slova klamať, lebo On je tým Slovom.

Poviete, „No, ja viem, že On povedal to a to, ale...!“

¹⁸⁰ Nie je tam žiadne „ale“ a nič také. On povedal, že to tak je, a tak to je. A ani On to nemôže zmeniť. On to nemôže. On je nemenný. On povedal, „Nebo a zem pomínú, ale Moje Slová nikdy nepomínú, nikdy nezlyhajú.“ Bude to priamo tam vo svojom období. Bude tam niekto, pri kom to bude svietiť.“ Tak veru.

¹⁸¹ A Boh vypovedal to Slovo, že Syn tam bude, a tam bol On, aby to rozsvietil. Tam bol ten nebeský Návštevník; a oni to sledovali a prišli priamo ku tomu. A tak opustili to vyznanie a znovu začali s tým Nadprirodzeným a išli preč. Ako sa len radovali! „Oni,“ Biblia povedala, „oni sa radovali s prenáramnou radosťou, keď uvideli, ako sa to Svetlo znovu vrátilo.“

¹⁸² Ó, brat a sestra, aké pekné by to bolo, keby každý jeden z vás, každý jeden z nás, my, ja, každý jeden by sme dali nabok všetky tieto

vianočné trblietky, prestali s tým vymieňaním darčiekov a všetkými týmito svetskými nezmyslami; a len dali nabok našu pýchu a všetko to zadupali a povedali, „Pane Ježišu, veď ma do toho dokonalého Svetla.“ Sledujte, ako sa deje to Nadprirodzeno. Duch Svätý sa vráti fenomenálnym spôsobom. Vidíte?

¹⁸³ Oni vyrazili a nasledovali to Nadprirodzeno. A čo tam zanechali? Oni nasledovali to nebeské znamenie toho dňa, pamätajte na to, to nebeské, Bohom-dané znamenie. Či všetci z vás veria, že to je pravda? To bol nebeský, Bohom-daný znak. Oni nasledovali ten Znak, kým nezistili, že to bolo Slovo, ktoré sa stalo Telom. Či veríte, že to bolo Slovo, ktoré sa stalo Telom? To nebeské Znamenie, ktoré bolo na ten deň zasľúbené, ich priviedlo ku Slovu, ktoré sa stalo Telom.

¹⁸⁴ Brat, sestra, On urobí dnes večer to isté. To veľké Znamenie z Neba, ktoré máme, ten Duch Svätý, ktorý žije medzi nami, nasledujte to. Niečo sa pohybuje v tvojom srdci, „Ja viem, že by som to mal prijať. Viem, že by som mal robiť viac, ako len pridať sa do cirkvi.“

¹⁸⁵ „Mám dobrý biznis, viem, že sa tomu darí.“ Brat, či vieš, že v jednom z týchto dní ťa môže chytiť infarkt o štvrté ráno a budeš tu musieť zanechať ten biznis? Kam pôjdeš potom?

¹⁸⁶ [Prázdne miesto na páske – pozn.prekl.] ...potvrdené v tvojom vlastnom tele, ty si ten človek, ktorý sa narodil z Ducha Svätého. Či by sa ti to nepáčilo? Či by to nebol ten najväčší vianočný darček, aký by mohol hocikto dostať? Ten dar Večného Života. „Boh tak miloval svet, že dal Svojho jednorodeného Syna, aby každý, kto verí v Neho, nezomrel, ale mal večný Život.“

¹⁸⁷ „Uvideli sme Jeho Hviezdu na východe a prišli sme sa Mu pokloniť.“

¹⁸⁸ Civilizácia putovala so slnkom z východu a prišla až na západ. My sme teraz na západnom pobreží, východ a západ sa stretli, už nemôžeme ísť ďalej. Tá najstaršia civilizácia je Čína, tá je na úplne opačnej strane sveta. Pamätajte, išlo to...

¹⁸⁹ A hriech cestoval s civilizáciou. A my sme... Viem, že je ťažké to takto povedať. Ale, brat, sestra, dokonca aj tie myšlienky a úmysly ľudského srdca, človek, ktorý je pomazaný Duchom, tam vie stáť a videli ste to na druhých. Stojte a sledujete tú osobu, len nechajte, nech povedia slovo alebo dve, vidíte, ako sa to tam vznáša; môžete vidieť, ako zacítia pri sebe to pomazanie. Každá myšlienka, ktorú človek má, je neustále zlá. Je to presne tak, ako to bolo vo dňoch Noeho, až kým on smútil, že Boh vôbec stvoril nejakého človeka. On povedal, „Ja

vyhladím človeka z tváre zeme.“ A znovu sme sa navrátili do toho času. Všímnite si to.

¹⁹⁰ Ale On má malú cirkev, ktorú chce vziať. On má tisíc, ktorí ležia a spia na zemi; prvá hodina, druhá hodina, tretia hodina, štvrtá, piata, šiesta. A toto je siedma hodina. Pamätajte, to je ten čas, kedy On príde, v tej siedmej hodine. A v tej hodine, On našiel múdre panny a panny, ktoré mali olej vo svojich nádobách. Olej je symbolom Ducha Svätého. Ak si to dnes večer vo svojej lampe nenašiel, môj brat a sestra, prečo to neprijmeš teraz ako ten najväčší Boží vianočný dar.

¹⁹¹ Viete, dnes máme veľký darček, zabalíme ho, zaplatíme tri doláre, len aby sme ho mohli zabaliť, a dáme okolo toho samé trblietky. A mnohokrát si myslíte, aký to je úžasný darček. A jedna žena nedávno stála pri obchode, boli dve a rozprávali sa. Jedna hovorila, že daruje svojmu otcovi... Povedala, „Čo,“ rozprávala sa so svojou sestrou, „čo ty daruješ ockovi?“

¹⁹² Povedala, „Ja mu darujem balíček kariet a krabičku cigariet.“

¹⁹³ Ona povedala, „Ja som mu dala malú whiskey,“ povedala, „zabalím to.“ Vidíte, tie trblietky, ktoré sú zvonku, tie nehovoria o tom, čo je vo vnútri. Vidíte?

¹⁹⁴ Ale Boh má pre vás dnes večer Vianočný Dar. On Ho zabalil do jaslí. To, čo bolo zvonku, nestálo za veľa, ale To, čo je vo vnútri, je Večný Život. Či nedovoliť, aby váš život dnes večer zasiahol tento jav Ducha Svätého a priviedol vás do Večného Života?

Skloňme teraz na chvíľu svoje hlavy.

¹⁹⁵ V tichosti tejto chvíle, toto málo, čo ak by som vôbec mohol nazvať vianočným posolstvom, jedným z nich. Ak naozaj veríte, že to je pravda, a nikdy ste nenašli to večné Svetlo, potom nechajte, nech vás ten veľký Duch Svätý privedie ku tomu Svetlu, len to vypovedzte vo svojom srdci teraz a povedzte, „Pane Ježišu, ja chcem nájsť to Svetlo. Je mi jedno, čo ktokoľvek hovorí, to som ja, ja som ten, ja chcem nájsť to Svetlo.“ Či nepozdvihnete teraz svoje ruky, zatiaľ čo máme sklonené svoje hlavy? Pozdvihni svoju ruku a povedz, „Modli sa za mňa, brat Branham, ja chcem naozaj nájsť to Svetlo.“ Nech ťa Boh žehná, pani. Nech ťa Boh žehná. Teba tiež nech Boh žehná, pani. Nech ťa Boh žehná, pane. Ďalší, pozdvihnite svoje ruky a povedzte, „Ja chcem, ja chcem, ja naozaj chcem ten Boží vianočný dar.“ Boh nech ťa požehná, pane. Boh nech ťa požehná, pani. Ďalší, povedzte, „Chcem Boží vianočný dar. Pošli mi to, Pane. Je mi jedno, čo to je. Ak to prichádza v jasiach, ak to prichádza v stodole, je mi jedno, ako hanebne to vyzerá

pre svet, ako hanebne budem vyzerat' pre tento svet.“ Viete, Božie veľké dary vždy spôsobili, že človek sa správal zvláštne.

¹⁹⁶ Pozrite sa na Mojžiša, ten veľký teológ, veľký učenec, ale jedného dňa sa stretol so Svetlom na zadnej strane púšte. Dal dolu svoju obuv. Človek, ktorý mal osemdesiat rokov a brada mu visela až po pás, vzal svoju ženu a dieťa na mulicu a išiel do Egypta. Tam, kde mal celú armádu, ktorú mohol jedného dňa prevziať, a on zlyhal – teraz sa vracia len s krivou palicou a ide do Egypta, aby dobyl ten národ. Prečo? On našiel to Svetlo, to Nadprirodzeno.

¹⁹⁷ A tá malá vec, ktorá dnes večer hýbe vašim srdcom, to je to Nadprirodzeno, to je to Svetlo dňa. Či nedovolíte, aby vás to priviedlo ku Ježišovi Kristovi, ktorý je Ten jediný, kto vám môže dať Život? Je tu ešte niekto, kto nezdvihol svoje ruky, či by povedal, „Pamätaj na mňa, brat Branham, teraz v modlitbe“? Nech ťa Boh žehná. Ešte niekto? Nech ťa Boh žehná. Ešte niekto? Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná, mladý muž. Niekto iný? Nech ťa Boh žehná, mladý muž. Ešte niekto?

¹⁹⁸ Povedzte, „Ja chcem nasledovať, chcem nasledovať tú Rannú Hviezdu, Krista, chcem to nasledovať a nájsť svojho Ježiša v tento deň. Chcem sa dostať preč od tohto všetkého, týchto vianočných trblietok a vecí, lebo jedného dňa to bude spálené v neuhasiteľnom ohni.“ A všetci tí, ktorí to tolerujú, tí budú spálení s tým. Ten svet, ten hriešnik, všetko to zanikne so svetom. Tí svet-milujúci ľudia zahynú so svetom. A ak v tebe stále zostáva nejaká láska pre svet a chceš sa kompletne zapredať dnes večer Ježišovi Kristovi a Jeho Slovu, zodvihni svoju ruku. Znovu, ktokoľvek ešte nezdvihol... Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná. Ja to len hovorím. Nech ťa Boh žehná, pani.

¹⁹⁹ Vy ani neviete, v jednu chvíľu môže niekto zdvihnúť svoju ruku. Poviete, „Aký rozdiel to robí, brat Branham?“ Robí to rozdiel medzi smrťou a Životom.

²⁰⁰ Ak tá ruka išla hore takto a naozaj ste to tak mysleli, niečo je pri vás. Čo to je? To je to Svetlo, o ktorom hovorím. To je to Svetlo, ktoré vám hovorí, „Mýlil som sa. Je vo mne nejaký svet. Už to viac nechcem. Zodvihnem ruky.“ To je svedectvo.

²⁰¹ Pamätajte, viete, čo je zodvihnutá ruka? V každom jazyku pod nebom, zdvihnutá ruka znamená vzdanie sa, znak kapitulácie. Keď zodvihnete svoje ruky, akákoľvek armáda, kdekoľvek, keď zodvihne ruky, to je medzinárodne znamenie kapitulácie.

202 Kolík z vás dnes večer, priamo v tejto citácii, kolík z vás zodvihnú svoju ruku a povedia, „Vydávam všetko, Pane. Vydávam všetko. Skončil som. Vzdávam sa.“ Nech ťa Boh žehná, nech ťa Boh žehná. Tak veru. To je v poriadku. Ó!

203 Rád by som, keby prišla klaviristka ku klavíru, zatiaľ čo sa modlíme.

204 Nebeský Otče, uvedomujem si, že sa píše, „Tí, ktorí uverili, boli pokrstení.“ To je všetko, čo je potrebné, Pane. Ak oni veria v Teba, niečo sa stane. Oni sú Tvoji, oni sú trofeje tejto malej služby Božieho Slova; tá Prítomnosť Ježiša Krista je dnes večer medzi touto milou skupinou ľudí, ktorí tu sú zhromaždení na tomto malom bankete. Ale dnes večer vieme, že Ty si tu. Nejako, nejakým spôsobom, možno sme to nevideli svojimi vlastnými očami, ale cítili sme to naším druhým zmyslom, náš zmysel citu, ten zmysel cítenia v našom srdci, naše vedomie. Naša duša ku nám prehovorila a povedala, „My sme v Prítomnosti Ježiša Krista: ten najväčší vianočný darček, ten prvý skutočný vianočný dar od Boha človeku.“

205 A jednako, zo všetkých tých darov, ktoré sme získali, mnohí z nás nikdy neprijali ten najväčší Dar. Modlíme sa, Bože, dnes večer za týchto ľudí, aby zodvihli svoje ruky, oni chcú toto všepostačujúce. Oni sa naklonili tým smerom, Otče.

206 Mnohí z rabínov to tiež urobili, mnoho z tých veľkých učiteľov toho dňa sa nakláňali tým smerom, ale báli sa vykročiť a kompletne sa vydať a uveriť tomu; a akceptovať to Posolstvo, to Svetlo tej hodiny, to potvrdené Slovo. Mnohí to urobili.

207 Pane, je tu dnes večer mnoho, dvadsať alebo tridsať v tejto malej skupine ľudí. Ak som to podcenil alebo precenil, odpusť mi. Ale, Pane Bože, možno toľko, viac alebo menej, zodvihlo svoje ruky. Oni sú pripravení vydať sa. Bože, daj im Ježiša, daj im Ducha Svätého do ich života. Nech je toto tá najväčšia hodina ich života. Nech idú dnes večer domov, ako išiel Jozef, a nech rozmyšľajú vo svojich srdciach nad týmito vecami, „Prečo som zodvihol svoju ruku? Čo spôsobilo, že som to urobil? Ako som sa do toho dostal? Jednako, tvrdil som, že som kresťan už roky, ale niečo mi povedalo, aby som zodvihol ruku.“ Členovia cirkvi, dokonca aj kazatelia zodvihli svoje ruky, Pane. Modlím sa, aby si im udelil to požehnanie. Udeľ to.

208 A nech príde Anjel Pánov a povie, „Neboj sa, lebo toto je to Svetlo dňa. Toto je to Svetlo tej hodiny. Tie večerné Svetlá svietia. Ten prorok povedal, že to bude Svetlo v čase večera, rovno pred tým, ako

zapadne slnko.“ A, Pane, my vidíme ten západ času, čoskoro sa to zleje do večnosti. Udeľ, Pane, aby každý jeden z nich dnes večer našiel Ježiša. Lebo o to prosím v Jeho Mene. Amen.

²⁰⁹ Pozdvihnime svoje ruky ako znak vydávania sa, takto, a povstaňme na svoje nohy.

²¹⁰ O niečo vás poprosím. Vy, ktorí ste pred chvíľou zdvihli svoje ruky, ja som sa za vás modlil. To je všetko, čo dokážem, modliť sa. Budem za vás veriť. Verím, že to, o čo som prosil, On mi to dá, lebo On zaslúbil, že to tak urobí. On nemôže klamať. On nemôže klamať. To jediné, čo to drží od toho, aby sa to stalo, je moja... je moja nevera. Ja verím za vás, že to tak naozaj myslíte. A Boh vám dá Ducha Svätého. On vám Ho dá, lebo ste o Neho prosili a chcete sa Mu vydať.

²¹¹ A ak ste to urobili, poviem vám, čo urobím. Chcem, aby ste išli do nejakej dobrej cirkvi, ktorá verí v krst Duchom Svätým, chodťe tam. Len tam chodťe. A ak ste v takom druhu cirkvi, chodťe ku pastorovi a povedzte mu, „Nedávno som zodvihol svoje ruky na jednom malom zhromaždení.“ Ani mu nemusíte povedať, kde to bolo. Povedzte, „Zodvihol som svoje ruky. Chcem, aby si sa so mnou modlil, pastor. Hľadám krst Duchom Svätým. Chcem to. Musím to mať. Musím to mať, aby som mohol žiť. Ja to jednoducho musím mať! Videl som to Svetlo.“ Ó, nech vám to Boh udeľí. Či to urobíte v tejto chvíli?

²¹² A teraz, zatiaľ čo tu všetci ste, zaspievajme, „Vydávam všetko, vydávam všetko. Všetko Kristovi, môjmu Spasiteľovi, vydávam všetko.“ No, zodvihnime teraz svoje ruky a zavrime svoje oči, ako spievame.

Vydávam všetko,

vydávam všetko.

Všetko Tebe, môj požehnaný Spasiteľ,

všetko vydávam.

Vydávam všetko,

vydávam všetko.

Všetko Tebe, môj požehnaný Spasiteľ,

všetko vydávam.

²¹³ Či to tak naozaj myslíte? Povedzte, „Amen.“ [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] Chcem, aby ste teraz urobili niečo naozaj milé. Nieкто pri vás stojí, načiahnite ruku a povedzte, „Brat, naozaj to

tak myslím. Modli sa za mňa.“ Urobme to teraz všetci spoločne. [Brat Branham hovorí ku tým na pódiu, „Brat, naozaj to tak myslím. Modli sa za mňa. Nech ťa Boh žehná. Nech ťa Boh žehná.“] To je dobré. To je v poriadku. Ó, či sa pri tom necítite dobre? Ja som to tak naozaj myslel.

²¹⁴ Teraz, ak to naozaj zo svojho srdca tak myslíme, vydajme teraz svoje všetko, všetku našu vôľu, všetky naše cesty, všetko, čo máme, vydajme to Kristovi, pozdvihnime svoje ruky znovu a spievajme:

Vydávam všetko,

vydávam všetko.

Všetko Tebe, môj požehnaný Spasiteľ,

všetko vydávam.

²¹⁵ Skloňme teraz svoje hlavy a spievajme. [Brat Branham začína hmkať, *Vydávam všetko* – pozn.prekl.] Zaostrite teraz svoju myseľ na Neho. „Ja...“ Želám vám tie najšťastnejšie Vianoce, aby Boh zoslal Svoju Hviezdu z východu, ktorá povstala na východe pred tisíc deväťsto rokmi, a nech vás vedie ku tomu Slovu, ktoré sa stalo Telom. [Brat Branham ďalej hmká, *Vydávam všetko*.]

Vydávam všetko,

vydávam všetko. (Vystrime ruky hore ku Bohu)

Všetko Tebe, môj požehnaný Spasiteľ,

všetko...

Nech ťa Boh žehná, Tony.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v decembri 2023.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD, microSD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí